

خویندنه وهی پوخسارو رهه نده جیاوازه کانی گوتاری شیعری له تیگستی
(ئیوارهی پایزی هیمنی موکریانیدا)

د. سهرکه وت عمر ابراهیم م. له نجه عبدالرحمن غریب

زانکۆی راپه رین
فاکه ئتی پهروه ده
بهشی زمانی کوردی

پوختهی توئینه وه که :-

تیگستی شیعری (ئیوارهی پایزی) مامۆستا "هیمنی موکریان" تیگستی که جیاواز له تیگسته شیعرییه کانی دیکه ی شاعیر، له بهر ئه وهی هه م له رووی پوخسار و هه م له رووی ناوه پرۆکه وه به شیوه یه کی جیاواز تر هۆنراوه ته وه. ئه م جیاوازییه ش تیگسته شیعرییه که ی گریډراوی چه ندین ره هه ندی جیاواز کردووه، ته نانه ت لیک ئالان و ئاویته بوونی چه ند ره هه ندیک له و ره هه نده شیعرییه نه له یه ک چوارین و کۆپله ی شیعرییدا وای کردووه له رووی خولقاندنی فۆرمی شیعریشه وه شیوه یه کی تایبته به خو ی هه بیته و سه رئه نجام تیگسته که شیعرییه که ناسنامه یه کی جیاکه ره وه ی وای هه بیته، که جیگه ی بایه خ و بیته و شایسته ی ئه وه بیته، که توئینه وه یه کی له م چه شنه ی له باره وه ئه نجام بدریته. له م سۆنگه یه وه ئه م توئینه وه یه سه رچاوه ی گرت و هه ولێ داوه هه موو ئه م ره هه نده جیاوازانه رافه بکات، که له پیکهاته و ناواخنی هه ر یه کی له کۆپله شیعرییه کان و تیگرایی تیگسته که دا ئاماده بیان هه یه.

پیش‌ه‌کی :

.....هیمنی موکریانی له نیو دنیا‌ی شیعریی کوردیدا ئەو شاعیره دیارو ناسراوه‌یه، که توانیویه‌تی خو‌ی له زۆر باب‌ه‌ت و مەبه‌ستی شیعریدا تاقی‌کاته‌وه به جۆریک، که شیعریی ئەو شاعیره به خەسلەتی تیکه‌لبوونی مەبه‌سته‌کانی شیعریی دەناسرێته‌وه، هەر وه‌ک ئەوه‌ی له به‌شیکێ زۆری شیعره‌کانیدا مەبه‌ستی نیشتمانی و دل‌داری ناویته‌وه و ناویزانی یه‌کتر کراون، یان مەبه‌ستی ئەفین و دل‌داری تیکه‌ل به جوانی سروشت کراون. یه‌کیک له‌و شیعره دیاران‌ه‌ی شاعیر شیعریی (ئیوارهی پایزی) ه، که له نیو دنیا‌ی شیعریی کوردیدا به‌گشتی و ئەو جۆره شیعرانه‌ی له باره‌ی وه‌سکردنی سروشت نووسراون به شیعریکێ جیاواز داده‌نریت، چونکه تیکرایی شیعره‌که گریدان و به‌یه‌که‌وه به‌ستنی سروش و ئەفین و باسکردنی جینایه‌تی و گرفتی نامۆیی وچه‌ند باب‌ه‌تیکێ تره، که به‌یه‌که‌وه واتاو مەبه‌ستی تیکسته شیعریه‌که ته‌واو ده‌که‌ن. هه‌روه‌ک هیمن خو‌ی له ژماره (۱۷۲) ی رۆژنامه‌ی کوردستاندا و له ده‌قی نامه‌یه‌که‌دا که بۆ ئەو رۆژنامه‌یه‌ی ناردووه ده‌لێت: ((دیتنی دیمه‌نیکێ جوانی ته‌بیعی، له‌نجه‌وه لاری کیژیک، سه‌یری هه‌لپه‌رپین و ره‌شه‌به‌ه‌ک، ته‌ماشای گۆل و شینکه، تیشکی مانگ، گزینگی هه‌تاو، گۆی لی بونی ئاهه‌نگی مۆسیقا، فاسپه‌ی که‌وه، ورینگه‌ی بولبول بۆ من، ئیلهام به‌خش بوون. هه‌روه‌ها فرمیسی ژنی زک سووتاو، کورپووزه‌ی هه‌تیوی بی باب، فیزی ده‌وله‌مه‌ند، ناله‌ی هه‌زار، هه‌ستی منیان ده‌هینا جۆشه‌وه. به‌ کورتی به هه‌موو شتی جوان و دزیوی ئەو جیهانه‌ مۆته‌سه‌یر ده‌بووم و ئەو ته‌ئه‌شوره‌ بوو هانی ئەدام هه‌ستی خۆم ده‌رپریم و شیعر بلێم)) (محه‌مه‌د حه‌مه باقی: ۲۰۱۳: ۴۵۲).

به‌سه‌رنج‌دان له‌وه لیکۆلینه‌وه ئەکادیمیان‌ه‌ی له باره‌ی شیعره‌کانی هیمنی موکریانی کراون و ئەو کتیب و وتاران‌ه‌ش که له‌سه‌ر پوو‌په‌ری رۆژنامه‌وه گۆفاره کوردیه‌کان نووسراون تیبینی ئەوه‌مان کرد، که ئەم تیکسته شیعریه‌ی لای لی نه‌کراوه‌ته‌وه ته‌نیا ئەوه نه‌بی که تاک و ته‌را له هه‌ندیک شویندا کۆپله‌یه‌ک یان باش‌تره بلێن: ئاماژه به یه‌کیک له چوارینه‌کانی کراوه و تا ئیستا هیچ لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی زانستی تیرو ته‌سه‌لی له‌باره‌وه ئەنجام نه‌دراوه، له‌به‌ر ئەوه به پێویستمان زانی لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی گشتگیر له باره‌ی پوخسارو ناوه‌رۆکی ئەم تیکسته شیعریه‌ به ناو‌نیشانی (خویندنه‌وه‌ی پوخسارو ره‌ه‌نده جیاوازه‌کانی گوتاری شیعریی له تیگستی ئیوارهی پایزی هیمنی موکریانی) دا ئەنجام به‌دین.

تویژینه‌وه‌که له دوو به‌شی سه‌ره‌کی پیکهاتووه‌وه، له به‌شی یه‌که‌میدا باس‌مان له رێبازی شیعره‌که‌وه زمان و کیش و سه‌رواو ته‌کنیکی گێرانه‌وه‌که‌ی گوتاری تیکسته شیعریه‌که کردووه‌وه، له‌به‌شی دووه‌میشدا باس‌مان له ره‌هه‌ندی ناو‌نیشان و، ره‌هه‌ندی سروشتی پایزی و، ره‌هه‌ندی جینایه‌تی و، ره‌هه‌ندی عه‌شق و ئەفین و ره‌هه‌ندی سایکۆلۆژییه‌تی تیکسته شیعریه‌که کردووه. به‌وه هیوایه‌ی هه‌ول و ماندوو‌بوونه‌که‌مان له ئاست به‌رزگی تیگستی (ئیوارهی پایزی) دا بووبیت.

رێبازی تویژینه‌وه‌که:

رێبازی لیکۆلینه‌وه‌ی ئەم تویژینه‌وه‌یه- رێبازی (وه‌سفی - شیکاری)یه، که شیکاریمان بۆ هه‌ندیک له چوارینه‌کانی تیکسته شیعریه‌که کردووه و دواتر هه‌ولمانداوه وه‌سفی ئەو ره‌هه‌نده جیاوازه‌ بکه‌ین، که تیکسته شیعریه‌که له خو‌ی گرتوون.

گرينگی توپژينه وهکه:

گرينگی نهو ليکولنه وهيه مان له وهدا بينيوه ته وه که وهرزی (پايز) نه گهر رهه نديکی فيزيکی بهرجه سته ی هه بیټ، نهوا له نیو جيهان بینی نووسهران و شاعیرانی شدا بایه خی تایبه تی خو ی هه بووه و له پشتی زهرده لگه رانی وهرزی پايزدا سووژهی گه یانندی زور رهه ندی دیکه ی پی به خشراوه. له نیوارهی پايزی هیمنی موکریانیشدا شاعیر له پښگه ی باسکردن له وهرزی پايزه وه له زور رهه ندی جیاوازو گرینگی تایبه ت به مرؤفایه تی دواوه، وهک رهه ندی سروشت و پیکهاته جیاوازه گانی و، دیارده ی چینایه تی وسهرمایه داری و چه مکی نامویی بوون و، عه شق و نه فین و، بارودوخی سایکولوژی و، شیوازی گیرانه وه و دهربرین و گوزارشتکردن...تاد.

ئامانجی توپژينه وهکه:

نهم توپژينه وهيه ئامانجی تیشک خستنه سهر ههر دوو دیوی پوخسارو ناوه پوگی نهم تیکسته شیعریه و راقه ی نهو رهه نده جیاوازه ی له خو گرتووه، که شاعیر به سه ليقه ی شیعری خوی له نیو پانتایی تیکسته شیعریه که یدا له باره یانه وه دواوه و شیکاری نهو نه رکه رهوشتی و نه ده بییه دهکات که له پشتی (نیوارهی پايز) دا و له رهه نده جیاوازیه گانییدا رهنگیداوه ته وه.

سنوری توپژينه وهکه:

سنووری نهم توپژينه وهيه چوارینه گانی تیکستی (نیوارهی پايز) ی له خو گرتووه و له دیوی دهره وه ی تیکسته شیعریه که وه رهه نده جیاوازه گانی دیوی ناوه وه ی تیکسته شیعریه که دواوه.

به شی په که م:

پوخساری تیکستی شیعری نیوارهی پايز

باسی په که م: رپبازی شیعری

هیمن له نیوارهی پايزدا دوالیزمیه تیکی رپبازی شیعری به تیکسته شیعریه که ی به خشیوه، نه ویش به نووسینی نهو تیکسته شیعریه له ژیر سایه ی بنه ماگانی ههر دوو رپبازی رومانسيزم و رپالیزم به جوړیک که، بنه ماگانی نهو دوو رپبازه شیعریه به تابلوگانی نهو دهقه شیعریه وه دیارن، له به ره وه خویندر له خویندنه وه ی تیکسته شیعریه که دا هه ست به وه دهکات که هیمن له نه نجامی تیکشکانی بنه ماگانی رومانسيزم وه یه شوړشیکی شیعری به ریا کردووه و خوی دهگه یه نیته که ناره گانی رپالیزم و به مهش له نه خشانندی وینه شیعریه گاندا بنه ماگانی ههر دوو رپبازی شیعری ده بینرین ((رهنگه به تیپادیوی بگوتری که هیمن دهگه ل نه وهدا که چوار چپوه ی فکری و له پروانگه ی شیعری له سه رته ختایی رپالیزم دامه زراوه و ده توانین بلتین به تیکرایی له سه ر نهو رپبازه دهر او دهبزوی و هه ناسه ل ده دا، به لام له زور شیوازی دهربرین و لایه نی دیکه ش که لک وهرده گری...تایبه ته مندی و شازییه کی که نهو رپالیزم- لانیکه م سه باره ت به هیمن- هه یه تی نه وه یه که له لایه که وه دهگه ل ما که گه لی رپبازی سروشت خوازی (ناچرالیزم) ته واو تیکه لاوی هه یه و، له لایه کی دیکه شه وه به هیندی لایه نی رومانسيزمی شوړشگیرانه و جوانناسی رومانسيزمیه (ده سه ستریتته وه))

ئه‌حمهد محمهد قادر: ۲۰۰۹: ۲۳۷). ئەم خەسلەته له نووسین هەر له ئیوارهی پایزدا نابینریت بەلکو له بارگهی یارانیشدا خۆی دەنوینێ ((نموونەیی بەرچاو بو نیشانسانی ئەو دوو رەگەزە شیعرییەیی لەسەرەوه باسکرا، یه‌کیان پارچه هۆنراوهی ئیوارهی پایزه که پره له خەیاڵی وردو دەربرینی ئیمپرسیۆنیستی و، ئەوی دیکە‌شیان شیعری بارگهی یارانه)) (ئه‌حمهد محمهد قادر: ۲۰۰۹: ۲۴۲).

واتا هیمن له سەرنجدان له دیاردەکانی سروشت بەرهو ئاویته‌کردنی بنه‌ماکانی ریبازه جیاوازه‌کانی نووسینی شاعر هه‌نگاوی ناوه به تاییه‌تیش له گریسانی هه‌ستی رۆمانتیکیانهو واقیع بینییه‌وه زۆر جار وینه‌یه‌کی سروشت خوازی خولقاندوه ((هیمن له شاعرەکانیدا له‌سەر کیشی شیعری کلاسیکدا مه‌سه‌له کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیه‌کانی سەردەم باس ده‌کا، واته‌ نیوه‌رۆکی رینالیستیکیانه‌یان پی دهبه‌خشی. ده‌توانین نیوه‌رۆکی رۆمانتیکیانه له شاعرەکانی دا بدۆزینه‌وهو به‌شیکیان نیوه‌رۆکی ناتۆرالیستیکیانه‌شیان هه‌یه)) (عوسمان ده‌شتی: ۲۰۰۹: ۲۰۱۲). ئەم شیوازه له داهینانی ده‌قدا خەسلەتی ئەو جوهر شاعرانه‌یه که هه‌میشه وابه‌سته‌ی جوهر ئیلهامیکی شاعرین که خاوهن جیهانبینییه‌کی واقیعی و له لایه‌کی تریشه‌وه هه‌میشه سروشت ده‌کەنه سەرچاوه‌ی شیعری خۆیان.

(ریالیزی ئەدهبی وینه‌کیشانی داهینه‌رانه‌ی مرۆف و سروشته له سیفەت و بارودۆخ و کارلیکردنیاندا، وپرای بایه‌خدا به شتی لاوه‌کی و سەرەکی و ژبانی رۆژانه‌ی که‌سه‌کان و شته‌کانی دهوروبەر، هه‌رچه‌نده دووباره‌بوونه‌وه‌شی تیدا بیته، گرنه‌گ ئەوه‌یه راستگویی هونه‌ری تیدا بیته به‌مه نووسەر ده‌بیته هونه‌رمه‌ندیکی داهینه‌ر) (عبدالرزاق الاصفر: ۱۹۹۹: ۱۰۰). چونکه دواجار شاعیر وه‌ک تاکیکی هه‌ست ناسکی کۆمه‌لگه له هه‌ولێ گه‌یانندی ئەو په‌یامه شیعرییه‌دايه، که له رۆنایی ئەودا له دهرواجه‌یه‌وه ده‌توانیته ئه‌رك و ئیلتیزامی شاعرانه‌ی خۆی تیدا به‌رجه‌سته بکات ((ئەو ژینگه‌یه‌ی که شاعیری تیدا ده‌ژی، ئەو رپالیته کۆمه‌لایه‌تی و ئابوووری و سیاسیه‌ی که تیدا فیکری شاعیر گه‌شه‌ی کردوه، ئەو فاكته‌ره سەرەکیانه‌ن که جگه له حاله‌ته دهرواجه‌کانی ناوه‌وه‌ی شاعیر، بریارده‌ده‌ن له دروستکردنی وتاری شیعری، یان به واتایه‌کی تر له دارشتنی په‌یامی شاعیریدا)) (کۆمه‌لێک نووسەر: ۲۰۰۴، ۲۱۶). ئەم دیدگایه‌ش بو شاعر و ده‌کات کاریگه‌ری شاعر به‌جوړیک بیته که ناستی وه‌لامدانه‌وه‌ی خوینەر و پانتایی وەرگرتن له ناستیکی فراواندا خۆی بنوینێ و شیعری هیمنیش له‌و روانگه‌یه‌وه به‌و چه‌شنه‌ خۆی وینا کردوه.

(یاقوب خزری) له باره‌ی شیعری هیمنه‌وه له‌م رۆنگه‌یه‌وه ده‌لیت: ((هه‌ریه‌ک له چین و توپزه‌کانی کۆمه‌لگا به پیی هه‌ل و مه‌رجی کۆمه‌لایه‌تی و بازنه‌ی ئەزمونه‌ روهانی و زینیه‌یه‌کانی رابردووی خۆی شیعری (هیمن) ته‌فسیر ده‌کاته‌وه. هه‌ر شاعریکیش به‌و جوهره‌ خۆی بگه‌یه‌نیته نیو بیرو ئەندیشه‌وه روهانی هه‌موو چین و توپزیک کۆمه‌لگا ئەوا شاعیره‌که‌ی گه‌وره‌ترین روهاناسه)) (یاقوب خزری: ۱۳۸۹: ۲۱).

ئەم توانسته له نووسینی شاعر له نیو دنیا‌ی شیعری هیمندا پانتاییه‌کی فراوانی داگیرکردوه به‌جوړیک که له به‌شیک زۆری شیعری ئەودا ده‌سه‌لاتی دەربرینی گوتاری شیعری له‌ روهی ریبازه‌وه ئاویته‌کردنه‌وه، هاوته‌ریبیش له‌گه‌ل ئەودا له ناوه‌رۆکدا گوزارشتکردنه له روه‌نده جیاوازه‌کانی ناخی تاکی کورد ((هه‌ر بۆیه هیمن له‌و ده‌گه‌ن شاعرانه‌یه که به‌شیه‌یه‌کی زۆر گونجاو و مه‌نتیقی توانیویه‌تی یه‌کیته‌ی شکل فۆرم/ رواله‌ت و کاکله نیوه‌رۆک/ له ته‌واوی به‌ره‌مه‌کانیدا بپاریزی و، ته‌نانه‌ت دیارده کۆمه‌لایه‌تییه‌کان (سیاسه‌ت، نه‌داری، نه‌خوینده‌واری و زۆرداری...) وه‌ها ده‌گه‌ل دیارده رۆحی و دهروونیه‌کان (عیشق و خوشه‌ویستی، هیومانزم،

مهرگ و زيان... ناويته بكا كه ههر بهر دهنگ و خوینه ره وهیهك تام و چیزی تایبته به خوینی لی وهر بگرن))
(نه حمهد محهمهد قادر: ۲۰۰۹: ۲۴۱).

بویه دهنوانین بلیین: ئیوارهی پایز له بهرجهسته کردنی رپیازی شیعریدا سهره تایه کی رپمانتیکی سروشت خوازانهی وینه گرتوو و له وپوه بهر وه گواسته وهی واقیع و گوزارشتکردنیکی رپالیستیانه ههنگاوی ناوه به جوړیک که تیکرایی گوتاری تیکسته شیعرییه که هاوتهریب بهو خهسلته تیکه لکردن - ناویته کردنه کراوه و مؤپالیکی تایبته به شیعر خولقاندوو، که دواچار توانیویه تی ههم بهرجهسته رپیازی رپمانتیکی بیته و ههم رپیازی سروشتخوازی له خویدا بهیلتیه وه و ههم وینه گرتنیکی راسته قینهی خودی نهو واقیعهش بیته، که هیمنی شاعیر له نیو په یامی تیکسته شیعرییه که ییدا دهیگرپیتیه وه بهمهش شوناسیکی تایبته و جیاوازی شیعریی بو خوی دهسته بهر بکات.

باسی دووهم: زمانی شیعریی

دهوله مهنندی فهرهنگی زمانی شیعریی دهلاله تی توانستی دهربرپین و گوزارشتکردن و خهیال فراوانی شاعیر دهرده خات؛ بهو نه نندازه ییهی که ناستی چیژ به خشین و مانه وهی دهقه کهش به ووه بهنده ((شیعر بهرده وام زمانی تایبته تی خوی هه یه، سروشای و ئالوزه، توانای وروژاندنی هه یه، له ویزدانیکی قولوه سهره لده دات)) (طاهر احمد مکی: ۱۹۸۰: ۷۶). جوانناسی تیکست و دروستکردنی وینه شیعرییه کانیش ههر لهو رپوانگه ییه وه سهرچاوه دهگرن، چونکه ((زمانی شیعر زمانی وینه کیشانی چرو خهیالی تیژی بنیات نهره)) (عبدالقادر الرباعی: ۱۹۹۹: ۱۱۰).

ستراکچهری زمانی شیعری له دنیای شیعری هیمندا زمان شکینی یه و کارکردیکی فهرهنگی و کومه لایه تی هیومانیستیانه یه؛ به جوړیک نه خهسلته له بنیاتی زمانی شیعری هیمندا ته و او چه سپاو و جیگیره و دهرخهری نهو دیوه جوانناسیه یه، که به روخساری شیعری هیمنه وه دیارن. نه زمانه فره رهه نده له تیکستی (ئیوارهی پایز) دا زور جیاوازتره له ههنديک له شیعره کانی دیکه ی شاعیر ((زمانی هیمن له شیعری ئیوارهی پاییزدا به نیسبته بهرهمه کانی دیکه ی جیاوازییه کی بهرچاوی هه یه. وشه له شیعری ئیوارهی پاییزی هیمن دا مانای جیاوازتره و به نیسبته نهو سهرده مه ی که <<نالهی جودایی>> دهنووسری، کارکردی نائاسایی پیدراوه. ههر بویه له نیو بهرهمه به نرخه کانی هیمن دا، نهو بهرهمه و له نیو نه وانیش دا ئیوارهی پاییز جیاوازه)) (سمایل عه زهمی: ۱۳۸۹: ۲۲). هیمن له ئیوارهی پاییزدا هینده ی بهدوای به دیهینانی چه ند ئامانجیک و گواسته وه یانه بو خوینهر هینده مه بهستی دهربرپین نییه؛ چونکه ((زمانی شیعر نه وه ندهی زمانی به دیهینانه، هینده زمانی دهربرپین نییه)) (محمد العبد حمود: ۱۹۶۶: ۱۷۰). واتا: وشه کان که رهسته و ئامرازی خهیالی نهون و، به هوپه وه له رپگه ی چونیته تی دهرستن و رپکخستنیانه وه ده توانیت هه مان نهو نه زموون و ههسته ی که خوی پییدا تیپه ریوه بیگوازیته وه بو خوینهری ئیوارهی پاییز و هه مان بارو دؤخ و سیمای وهرزی پاییز دروست بکات نه مهش له رپگه ی بارگای کردنی واتایی وشه کان و گواسته وه یان بو هزری خوینهر، که نه مهش نرخ پیادانه به وشه ((نرخی وشه نه له ساده ییاندا یه، نه له شکویان، به لگو له وینه و بیرۆکه و رهنگ و تیشک دانه وه یاندا یه)) (طاهر احمد مکی: ۱۹۸۰: ۸۰). شاعیری داهینهر و به توانا وشه و زارواکهان به شیوه یه که به کارده هی نیته که له مانا فهرهنگیه که ی دوورده که ونه وه و ناستی مانا باوه که ی جیده هیلی و چه ندين مانای قول و شاراوه و کاریگر

دېبه څښن و ليکدانه ووهو رښه گړدني جوراو جوړيش له خو دهگرن ((زمني شيعر زما نيکي تايبه ته و له نه نجامي به کاره يانې تايبه تي زمانه ووه دروست ده بېت، بو دوزينه ووهي ماناي نوې و دوورکه و تنه ووه به پيې تواناو دسه لاتي شيعري شاعر له شپوازي دهر بېرني راسته و خو و گهيان دني مانا فهره ننگيه روو ته کان)) (په ريز ساير: ۲۰۰۶: ۲۸۷) فهره ننگي زمني شيعره که ې هېمن فهره ننگيکي ده وله مهنده به جوړيک که بو ووه ته هوي نه ووهي دهر فته له به رده م شاعيردا والا بکات تا به نارزووي خوې باس له وهرزي پايزو چه ندين دياردهي ديکه بکات. هم باسگر دنه ش له نه نجامي توانه ووهي وشه يه له نيو خه يالدا و دوا جاريش خوې بو ووه ته ووه به به رهمه يته ري زمني تيکسته که ههروهک ده لئيت: (خه يالم ببو به وشه). (هه ندي دهسته وازه و بېر بو وچوون و مه به ست له ده قي شيعريدا به رهم دېن له زير کاريگه ري خه يالدا ده خو لقين)) (شنو محمه د محمود: ۲۰۰۷: ۱۸۲). ((بو يه پيوستي به ووه هه يه که نه و دڅه تيپه رپنيت، نه و يش ده گه رپته ووه بو زمني داهينه رانه ي تاکه که س يان شاعير، که بنياتي تازو و گونجاو نه داته وشه و ده لاله تي نو يې پي ده به خشيت له ريگه ي پيوهندييه کانه ووه، واته له نيوان هه ردو و دڅي فهره ننگي و داهينه رانه ي وشه دا نه رگي وهر چه رخان و لادان پيک ديت و شيعرييه ت و ده لاله تي نو ي نه داته بنياتي دهر بېرني زمان و وينه شيعرييه کان)) (عه بدو لقا در محمه د نه مين: ۲۰۰۲: ۲۵).

دارشته ووهي زمان و گوزار شتگر دن له ديارده گاني کومه لگه پيوستي به گهيان دني زمانه که له فورميکي تازو ترو نو يتر دهر بېرني تا بتواني کاريگه ري خوې بنويي؛ له بهر نه ووه يه که هېمن ناچار بو ووه نه م جوړه زمانه بو (نځيوارې پايز) به رهم به ينييت ((جواني زمانيش له شپوازه نه ده بيه که يدا ده گاته لوتکه ي به رزو کار ده گاته سه ر هه ست و سو زي مرو ف)) (محمه د که مال: ۲۰۰۵: ۱۷).

(سمائل عه زه مي) له باره ي زمني نه م شيعره ووه ده لئيت: ((هېمن له سه ر نه و با وهر يه که ناتواني به و شپوه يه دريژه به نووسين بدا که پيشتر له تاريک و روون دا نووسيويه. سالاني ته نيابي و دووري و ناواره ييش کار ده که نه سه ر وشياري شاعير تا وه کوو شيعريک بخو لقيني که هه م له باري ره والته (فورم) ووه جياوازي، هه م هه لگري دونيا يه کي تا راده يه ک جياواز بي. دونيا ي مروفي کورد وهک تاکيک له کومه لگا، تاکي کورد به هه مو و ناوات و دل هراو کي و خه م و ته نيابي يه کانه ووه. ههروه ا ئيماژ (تابلو نه خشان دن) و ئيجاز (کورت نووسين) (brevity) به شپوه يه کي نو ي له شيعره که ي دا رهنگ بداته ووه. نه و تابلو يانه ي که له شيعري نځيواره ي پاييزدا دهنه خشينرين زهيني (subjective) ترن، له هه مان کاتيش دا هه ر کامه يان ماناي سه ربه خو يان هه يه)) (سمائل عه زه مي: ۱۳۸۹: ۲۳). زمان بو نه ووهي شيعرييه ت به به خشې ده بي له دڅي سرو شتي و فهره ننگي خوې بچي ته دهر ووه و بگوازي ته ووه بو دڅي به کار بر دن و ده لاله ته فهره ننگيه گاني نا وپته ي يه کتر بيت و واته ده لاله گاني په خش بکات، چونکه ((کاتي زمان کامي رايه کي بي نه رزش بي و هه ر هه مان وينه گاني رپال يته، به بي هيچ ناراي شتيکي هونه ري و بي نه ووهي جوان کاريه کي چيژ به خشانه بگري، نه وسا له نرخی هونه ري شيعره که که م ده گاته ووه خو ينه ريش له دووباره بينينه ووهي نه و ديمه نه وهر ز ده گات، به لام کامي راي ورد بيني زمان ده تواني وا له و وينه يه بکات که پيت وابي بو يه که م جاره ده ي بيني)) (کومه لئيت نووسه ر: ۲۰۰۴: ۲۱۶).

ده وله مهندي زمني هېمنيش له وينه گرتني ديمه نه گان له ناستيکي به رزدايه نه مه ش واي کړدووه که هېمن دهر به ستې باسگر دني هه مو ووه رښه نډانه بي که درکي پي کړدوون و سه ر نه نجام وينه گاني نځيواره ي پايز نه و

پراستييه دردهخهڼ كه ((مهيدانى وشه له شيعرى مامؤستا هيمن دا زؤر دهولهمهڼده. كه نهوهش زؤر گرینگه بؤ دهسهلاتى شاعير به سهر زمان دا. ههروهها تهركيبي تازدهش له ناو شيعرهكانى دا زؤرن، كه نهوانيش ههم قووهت به كهلامهكه دهبهخشن و ههم دهبنه دهسمايه بؤ داهاتويان. ههروهها رستهكانيش بى گرى و گوئن، ماناكان رهوانن و تيگهيشتنيان ئاسانه و پيويستيان به شهرح و ليدوان نييه)) (هيمن له نيو نهدهيدا: ۲۰۰۹: ۱۴۱).
نهمهش دهلالهتى زمانناسى و توانستى بهكارهينانى زمان دهگهيه نييت له خولقاندنى شيعردا.

باسى سييه م: كيشى شيعرى

كيش رهگهزيكه له رهگهزه گرنگهكانى شيعر، يهكيكه له بنه ماکانى حياگردنه وهى دهقى شيعرى له پهخشان و ريکخستنى وشهكانه له فؤرميكي ئيقاعيدا به جوړيک؛ كه دهبيته هوى پيکهوه گونجانى وشهكان له نهسهفيكى هارمونيديا؛ بهمهش خهسلهتى شيعرييهت بوون به دهق دهوات ((كيش وهك پيکهاييهكى شيعرى و هوپهكى بنهپهتى به دريژاي ميژوو له گهل شيعردا هاتوووه رپولتيكى گرنگى بينيوه له بهرجهسته بوونى نه زموونى شيعر له دهقدا. كه وهك مه رجبيک و رهگهزيكى شيعر تا ئيستاش گرنگى خوئ ههپه له دهقدا بؤ شيعرييهت بوون)) (عهبدولقادر محهمه د نه مين: ۲۰۰۲: ۳۷).

هيمن له ئيوارهى پايزدا ويته شيعرييهكانى به كيشى خوئالى و به پي ههشت برپهگي هونيوته وه، دياره نهم كيشه شيعرييهش ئاوازيكى سووك و رهوان ئيجا دهكات و له خوئندنه وهدا ههرزوو كاريگهري له سهر ههستى خوئنه دروست دهكات ((له كيشى ژماره ييدا حيساب ته نيا بؤ ژماره ي برپهگهكانى دي ره شيعرو دابه شبوونيان به سهر پيدا دهكړئ. گوئ به جوړى برپهگه (كورتى و دريژى) و چونيته ريزبوونيان نادا. نهمه كيشى رهسهنى كوردويه. ههموو شيعرى ميللى كوردى بهم جوړه كيشه گوتراوه. ههروهها نزيكه ههموو شيعرى زارى گوران بهم جوړه كيشه نووسراوه. جگه له زوربهى هه ره زورى چيروكه شيعرييه باوهكانى كورده وارى و چيروكه ئايينييهكان)) (عهزير گهردى: ۲۰۱۴: ۲۳۹).

نهم دهقه شيعرييهش له رووى شيوه و قابلى شيعرييه وه له شيوهى چوارينه و به تيكرپايى له (۳۹) بهند پيکهاتوووه و نهگه رچى تيكرپايى بهندهكان به سهر يه كه وه ويته هونه ريبه كه ي تيکسته شيعرييه كه ته واو دهكهن، به لام ههر بهنديك يان جوارينيكيش بؤ خوئى و به ته نيا ته واو ماناداره و دهكړئ وهك ههر چوارينه پهكى شيعرى سهر به خو بخويندريته وه ((ئيواره ي پايز: قهسيديهكى دريژه له ۳۹ چوارين پيکهاتوووه)) (مارف خهزنه دار: ۲۰۱۰: ۶۲)، به لام كاتيک كه ههموو چوارينه كان دهخهينه وه سهر بهك ئه وکات تيدهگهين كه ههموو ويته تاكهكان چ رپولتيك دهگيرن له ويتهى گشتى تيکسته كه دا.

له/ نا/ سو/ يه/ كى/ دوو/ ره/ دست

ئا/ وا/ بوو/ زهر/ دهى/ پا/ يى/ زى

دهت/ گووت/ بوو/ كى/ كى/ بى/ نا/ زه

په/ ره/ ده/ جى/ دى/ لى/ به/ زى/ زى (نالهى جودايى: ۱۹۷۹: ۲۷)

ئەمەش وایکردوو شیعری ئێوارە پاز خاوەن ئاوازیکی سووک و لەبار بیت بە جوړیک خوینەر بە ئاسانی و دوور لەبارگرانی لەگەڵ شیعەرکەدا هەنگاو بنی؛ چونکە ((هیمنی مهابادی، کە خۆدان سە لێقه‌یه‌کی شیعری بە‌پێزە بە‌تایبەتی له رۆوی بە‌کارهێنانی وشەو مامەڵەکردن لەگەڵ تریه و ئیقاعی کیشی شیعەرکان، بە‌جوړیک وشە له خزمەتی سەداو نەغمە موزیکیه‌که‌ی شیعەر داناو کاتی که بیسەر یا خوینەر شیعەرکانی دەبیسی راپاسته‌وخۆ له‌گەڵ میلۆدی و ئاوازی شیعەرکە ئاویزانی یه‌گتر دەبن ئەمەش له پای ئەوه‌ی که مام هیمن زۆر لێهاتوانه و شارەزایانه رەفتاری له‌گەڵ وشەو کیشی شیعەرکانی کردوو)) (تاریق سالح: ۲۰۱۱: ۲۰۲).

وشەکانی نیو ئێوارە پاز به‌ جوړیک له‌گەڵ رەهەندە جیاوازه‌کانی ده‌قه‌که‌دا گونجاون که سەداو دەنگدانەوه‌که‌ی له بۆته‌ی ئەو کیشەدا دەرده‌که‌ون که هیمن بۆ هۆنینه‌وه‌ی تیکسته شیعریه‌که‌ی هەلبێژاردوو. ئەمەش نەغمە‌ی وشەکانی به‌جوړیک به‌یه‌که‌و گریداوه که پێگە‌ی وشەکان دیاری بکەن ((ئەمانه جگه له‌وه‌ی هه‌ولێ داوه وشە‌ی رەسەنی کوردی پاراوی ناو فۆلکلۆر و کەله‌پوری نەتەوه‌که‌ی خۆی بە‌کاربه‌ینی. ئەو وشانه که به‌ زمانیکی زۆر سادەو ساکار، به‌لام به‌ کوردیه‌کی پاراوو پاک ماونه‌تەوه، ئەم هاتوو به‌ بالایی هۆنراوه‌دا هونیویه‌تەوه، به‌جوړیک که تیکستی شیعەرکانی بوونه‌ته‌ تابلویه‌کی ته‌ژی له نەغمەو موزیک و سەدا‌ی جوانی و ئەفراندن و وینە‌ی جولاو بۆ هەردوو باری ئاسۆی و ستوونی)) (تاریق سالح: ۲۰۱۱: ۲۰۳-۲۰۴). هارمۆنیای ئەم تیکسته شیعریه‌ش له بە‌کارهێنان و گونجانی ئەو کیشە هەلبێژدراده‌دا سەرچاوه‌ی گرتوو.

باسی چوارەم: سەر‌وای شیعری

هاوکات له‌گەڵ کیشدا سەر‌وای وه‌ک رەگه‌زیکی جیاکه‌ره‌وه‌ی شیعەر پۆلی له پیکهاته‌ی شیعردا دیاره‌و ئاوازی دەر‌وه‌ی شیعەر پیکدینێ به‌ جوړیک، که هەم شیعری کلاسیکی و هەم شیعری نوێش بۆ به‌رجه‌سته بوونی شیعریه‌ت و هارمۆنیای شیعری سەر‌وایان کردۆته‌ رەگه‌زیکی پیکهاته‌ی رۆخساری خۆیان ((شاعیران هەر له‌ کۆنه‌وه‌ گرنگیه‌کی زۆریان داوه به‌کیش و سەر‌وای له بنیاتنانی هەلبه‌سته‌کانیاندا وه‌ک دوو رەگه‌زی سەر‌ه‌کی شیعەر مامە‌له‌یان له‌گە‌لدا کردوو...رۆلیکی گرنگی بینوووه له بنیاتنانی دانە‌ی ئاوازه‌ی هەمه‌رەنگدا)) (شنۆ محمەد محمود: ۲۰۰۷: ۱۲۹).

سەر‌وای رەگه‌زیکی بنه‌رپه‌تی شیعەر و ئاوازی دەر‌وه‌ی شیعەر پیکده‌هینیت و ده‌بیته‌ ته‌واوکاری ئەو ئاوازه شیعریه‌ی، که له‌ رێگه‌ی کیش‌وه‌ دروست ده‌بیت((وه‌ک ئاشکرایه، کیش به‌یه‌کێک له‌ رەگه‌زه‌ سەر‌ه‌کیه‌کانی شیعەر داده‌نریت، که رۆلی هه‌بیت له بنیاتنانی ئاوازی دەر‌وه‌یدا، به‌لام له‌ پال ئەم رەگه‌زه‌دا رەگه‌زیکی تر هه‌یه به‌شداره له بنیاتنانی ئەو ئاوازه‌دا ئەوه‌یش سەر‌وایه)) (په‌خشان عه‌لی: ۲۰۰۹: ۹۴).

بنیاتی پیکهاته‌ی شیعری له (ئێوارە پاز)دا له‌سەر بنه‌مای چوارین رۆنراوه ((چوارینه پارچه‌یه‌کی چوار له‌تییه کیش و سەر‌وای تایبەتی خۆی هه‌یه، پارچه‌یه‌کی ته‌نیا‌یه و مه‌به‌ستیکی تایبەتی دەر‌ده‌برێ وه‌کو سۆفیزم و دل‌داری و فه‌لسه‌فه‌و مه‌ی و مه‌یخانه‌و په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌ق و دانایی و شتی تر... زۆر جاریش پارچه‌یه‌که له‌ هۆنراوه‌یه‌کی دوورو درێژ که به‌سەر چوارینه‌دا دابه‌ش بووه‌و، هەر چوارینه‌یه‌کی بیریکی بچووک ده‌گه‌یه‌نی له‌ چوارچێوه‌ی بیری گشتی و سەر‌ه‌کی هه‌موو هۆنراوه‌که‌دا. ئەمه‌یان به‌چوار خشته‌کی ناوبراوه)) (عه‌زیز گه‌ردی: ۱۹۹۹: ۲۰۴). هیمنی موکریانیش پیکهاته‌ی شیعری (ئێوارە پاز)ی به‌م شیوه‌یه‌ دارشتوووه، که له‌سەر بنه‌مای

چوارينهى شيعرييه و هەر چوارينهيهك بېرېكى بچوك له خوځى دهگريټ و دهكرئ وهك هەر چوارينهيهكى سهربه خو بځوځيندرېته وه، له لايه كى ديكه وه به هينانه وهى هه موو چوارينه كان به دواى په كتريدا له چوارچيوه بېره گشتييه كهيدا هه موو چوارينه كان به سهربه كه وه گوتارى تيکسته شيعرييه كه وينا دهكهن و كوى هه موو نه و رپه هنده جياوازانه نيشانده دات كه هيمن دهيه ويټ له باره يانه بدوئ. سهرواى هه موو چوارينه كان له دهقه كه دا جياوازن و هەر چوارينهيهك خاوهن سهرواى تايبه تى خوځيه تى؛ به جوړيک كه سهرواى له تى دووهم و چوارهم و دكو يهك له هەر كۆپله يه كدا دووباره بوونه ته وه، به لام سهرواى له ته كاني يه كه م و سييم جياوازن له سهراپاي دهقه كه دا. له باره ى هم جوړه سهروايه عه زيز گهردى ده لئيت: ((واده بى له چوارينه يه كدا ته نيا له تى (٢، ٤) هاوسه رواين، له تى (١٠٣) هيچ په يوه ندى سهروايان نه بى، نه له نيو خوځيانداو نه له گهل له ته كاني چوارينه كاني ترى چوار خسته كييه كه (نه گهر له چوار خسته كى دابوو) هم جوړه سيستمه سهروايه له نينگليزيدا هه يه، به لام زور باو نيه)) (عه زيز گهردى: ١٩٩٨: ٢١٣). سروشتى ئيواره ى پايزيش وايخواستوه هيمن هه مان شيوه له سهروا به كاربه نيټ له دارشتنى تيکپايى چوارينه كاندا.

X په له هه وړيکى چلكنه

B گرتى سووچيکى ناسمان

Y گه لاي زهردى دارپك وهرى

B (نالهى جودايى: ١٩٧٩: ٢٧)

باسى پينجه م: گيرانه وهى گوتارى شيعري

گيرانه وهى گوتارى شيعري تيکستى ئيواره ى پايز تايبه تمه ندى و جياوازي خوځى هه يه له گيرانه وهى تيکسته شيعرييه كاني ديكه هيمنى موكريانى و گيرانه وهيه كى سهرانسه رى نيه، واتا گيرره وهى سهره كى كه خودى شاعيره سهراسه رى گيرانه وهى گوتاره شيعرييه كه ناگريته نه ستوى خوځى ((دهقى نوئ زياتر گرنگى به چه شنه گيرانه وهيه كى ناسايى نادات كه خودى دهقنوووس بيت وهك تاكيكى هه قايه تخوان سهرجه م ديمهن و رووداوه كاني نيو پانتايى دهق به چه شنه گيرانه وهيه كى ساكارو ساده بگيرپته وه، به لكو خودى دهقنوووس له نيو دهقى مؤديرندا له ريگه ى چند رموزو گيرانه وهيه كى نالوز، سهرجه م ديمهن و رووداوه كان وا داده پريټ كه جارى وا هه يه پشت به به كاربردنى نه فسانه يى و سيجرى دهبه ستيت له ساتى دهربرين و وينه كيشانى ديمه نه كان، به زمانى كى ره مزناميزو سيجراوى رووداوه كان ده گيرپته وه)) (ستارى پيرداود: ٢٠١٠: ١٥١)، له ئيواره ى پايزيشدا پشت به ته كنيكى گيرانه وهى سهرانسه رى نه به ستراره؛ به لكو به شيكى زورى گيرانه وهى گوتاره كه له فهزاي تيکسته شيعرييه كه دا له سهر زارى كه سيكى ديكه كه وهك هاوخه مى شاعير دهرده كه ويټ ده گيرپريته وه.

شاعير گيرانه وهى گوتاره شيعرييه كه به كه سيكى ديكه ده سپري، كه جيهان بينيه كى فراوانى هه يه له باسكردنى كوومه ئى ديارده ى وهك ديارده كاني: چينايه تى، سهرمايه دارى، بازرگانى كردن به فرميسك و خوځيى كه سانى تر، شهرو نازار و نه شكه نجه، دياره كاني شهر، يه كسان نه بوونى زن و پياو، ويران بوونى ولات، پيشنه كه وتن و له نيوچوونى خوځيدن، نازادى، بى دهنك كردنى قه له م. به مهش دهرده كه ويټ كه گيرره وه له دريژه ى گيرانه وه دا پانتاييه كى فراوانى گيرانه وهى گرتوته ده ست. به برواى فرويد هم نالوگوري گيرانه وهيه هوكاره كه ى بو نه وه ده گه رپته وه كه ((هونه رمه ندى داهينهر له ريگه ى هونه روه و به هو ى دروستكردنى ديمه نى جيهان يى كى دى كه

هەر ته‌نیا له ئەندێشه‌و می‌شکی خۆیدا نیه، به‌لکو له ئەندێشه‌ی که‌سانی دی و له هاوبه‌شی کردنی که‌سانی دیکه‌ش خۆشی و چیژیک له به‌ره‌مه‌که‌ی وهرده‌گرن هه‌وێ دۆزینه‌وه‌ی ریگایه‌ک دهدات بیگه‌رپنینه‌وه‌ بۆ واقع و په‌یوه‌ست بوونی به‌ که‌سانی دیکه‌وه‌)) (رۆشنا ئەحمەد ره‌سول: ۲۰۰۱: ۶۰). ره‌نگه‌ ئەمه‌ش له ئەنجامی فراوانی گۆشه‌نیگا‌کانی روانین و ئەو ره‌ه‌نده‌ جی‌اوازان‌ه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ بگرتیت که‌ پیکهاته‌ی ده‌قی له‌سه‌ر بی‌نا کرابیت ((له‌نیو ده‌قیکی فره‌ ره‌ه‌ند دا روئیا‌کانی تاکی خوینەر ناتوانیت ته‌نها له زاویه‌یه‌کی ده‌قه‌که‌ بروانی و تا‌ک زاویه‌یه‌ک بۆ خۆی بونیاد بنیت)) (ستاری پیراود: ۲۰۱۰: ۱۵۱).

ته‌نانه‌ت ئاستی رۆشیری گێره‌ره‌وه‌ی دووم زیاتره‌ له ئاستی رۆشیری خودی شاعیر، له‌مه‌شدا مه‌به‌ستی شاعیر ئەوه‌یه که‌ هاوخه‌می‌ک هه‌یه و هه‌کو ئەو بیربکاته‌وه‌ واتا لێره‌دا شاعیر = که‌سی دووم، که‌ به‌شداره‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی گوتاره‌ شیعریه‌که‌ دا. ئەمه‌ش ئەو چه‌مکی به‌ناوه‌ندکردنه‌ی گێرانه‌وه‌یه، که‌ (ژیرار ژینیت) له‌ باسی گۆشه‌نیگا‌کانی گێرانه‌وه‌دا باسی ده‌کات ((گۆشه‌نیگا ده‌بیته‌ هه‌وی تیکه‌لی دوو لایه‌نی گێرانه‌وه‌: ئەو که‌سه‌ی خه‌ریکی گێرانه‌وه‌یه و که‌سی نیو ده‌ق که‌ رووداوه‌کان له‌ چاوی ئەوه‌وه‌ ده‌بیرن، به‌یه‌ک که‌س له‌ فه‌له‌م ده‌درین. له‌ کاتی‌کدا ئەم دوو که‌سه‌ ناچاره‌کی و هاوواتا و یه‌کسان نین له‌ راستیدا)) (راجیر ویبستیر: ۲۰۰۶: ۱۰۱). هیمن له‌مه‌دا مه‌به‌ستی ئەوه‌یه بلێ: هەر من نیم به‌ ته‌نیا له ئیواره‌یه‌کی پاییزدا له‌ بیرکردنه‌وه‌دام له‌ سروشتی پاییزو به‌ کۆمه‌لی دهر‌دو خه‌مه‌وه‌ دنالینم، بگره‌ هاویرو که‌سانی دیکه‌ش هه‌ن که‌ وه‌ک منی شاعیر له‌ بیرکردنه‌وه‌ و تی‌رامان و له‌وه‌ گه‌یشتوون، که‌ بازرگانی فرمی‌سک و خوین زۆرن و له‌و بازرگانیکردنه‌وه‌ ده‌سته‌ده‌کات به‌ گێرانه‌وه‌ و تا کۆتایی تیکسته‌که‌ به‌رده‌وام ده‌بی. له‌ کۆتایی دا گێره‌ره‌وه‌ی تیکسته‌که‌ له‌ ریگه‌ی پرسیاریکه‌وه‌ له‌گه‌ل گێره‌ره‌وه‌ی دووم ده‌که‌وێته‌ گه‌توگۆ وه‌ک دوو جه‌مه‌سه‌ری په‌یامنیرو په‌یام وهر‌گر له‌ تیگه‌یشتن له‌ په‌یامی تیکسته‌که‌. ((له‌ گه‌توگۆدا ریتمی په‌یدا ده‌بی خۆی له‌ ده‌نگ و ده‌نگدانه‌وه‌دا ده‌نوینی،..هه‌ژان و گرزی و خاوییه‌ک له‌ دوو جه‌مه‌سه‌ری گه‌توگۆکه‌ ده‌خولقی و شوینی گواسته‌نه‌وه‌ی چالاکی له‌ نیوان دوو که‌سه‌که‌دا له‌ سه‌راوه‌ ده‌بی)) (عه‌زیز گه‌ردی: ۱۹۹۹: ۵۲).

ده‌کرێ بلێین: هیمن له‌ هی‌نانه‌وه‌ی ئەم گه‌تو گۆیه‌دا ئامانجی ئەوه‌یه ئەو مه‌به‌سته‌ بگه‌یه‌نی و پیمان بلێ: ئەگه‌ر که‌سانیک له‌ هه‌موو ئەو جو‌رانه‌ی که‌ له‌سه‌ر زاری بگێره‌وه‌ی دوومه‌وه‌ باسیان لێوه‌ ده‌کرێ، به‌لام چه‌شنه‌ مرۆفی‌کی وه‌ک خودی ئەو گێره‌ره‌وه‌یه له‌ کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا بوونیان هه‌یه، که‌ وه‌ک ئەو (هیمن) بیر ده‌کاته‌وه‌ بگره‌ زیاتریش له‌و ده‌توانی ده‌ستنیسانی ئەو جو‌ره‌ مرۆفانه‌ بکات که‌ له‌ ئیواره‌ی پاییزدا قاقا ده‌که‌ن و چیژ له‌ هه‌موو ئەو ره‌ه‌ندانه‌ی ژیان وهر‌ده‌گرن که‌ له‌ نیو تیکسته‌ شیعریه‌که‌دا هاتوون و له‌سه‌ر زاری ئەوه‌وه‌ باس ده‌کرین. ئەمه‌ش گێرانه‌وه‌یه‌کی بال‌ا ده‌ست دروست ده‌کات((گێرانه‌وه‌یه‌کی به‌هیزو زال له‌ میژوو پیوه‌ندیی قوولی له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتیکی به‌رین و بال‌ا ده‌ست هه‌یه، هه‌روه‌ها گێرانه‌وه‌یه‌کی لاوه‌کی و په‌راویزخراویش سه‌ر به‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی لاوازو به‌رته‌سه‌که‌. به‌م چه‌شنه‌ گێرانه‌وه‌ زال و په‌راویزه‌کان شکل ده‌گرن و و میژوو ده‌سه‌لاتداران و تاوانباران ده‌خولقینیت)) (شه‌ریف فه‌لاح: ۲۰۱۲: ۶۷). هیمنی شاعیریش ریک هه‌مان سروشتی گێرانه‌وه‌ی خوێنانه‌وه‌ و له‌سه‌ر زاری گێره‌ره‌وه‌ی دوومه‌دا وینه‌ی کۆمه‌لیک ره‌ه‌ندو دیمه‌نی جی‌اواز ده‌گرتیت به‌ جو‌ریک که‌ گێره‌ره‌وه‌ی دووم له‌ کۆی سه‌رجه‌م چوارینه‌کانی (ئیواره‌ی پایزی)دا که‌ (۳۹) چوارینه‌ی شیعریه‌ (۱۶)

چوارینەیان لەسەر زمانی کەسی دوو مەهوە دەگێردرێنەو. هەرچەندە (۲۳) چوارینەکە دیكە لەسەر زمانی شاعیر خۆیەو دەگێردرێنەو، بەلام ئەوێ کە گرینگە لێردا ئەوێ کە زۆرینەى رەهەندە جیاوازهکانی نیو تیکستەکە لەو (۱۶) چوارینەیدا چڕ کرانەتەو کە لەسەر زمانی کەسی دوو مەهوە باسکراون و؛ ئەو (۲۳) چوارینەى تر کە خودی شاعیری تیدا وەك بگێرێو دەردەکەوێت هەر هەموویان باس لە نائارامی دەروونی و باری سایکۆلۆژی شاعیر دەکەن.

بەش — دوو م:

رەهەندەکانی تیکستی شیعیری ئیوارەى پاز.

باسی یەگەم: ناوینیشانی تیکستە شیعیریەکە.

دەروازەى چوونە ناو مەهوە تیکەیشتن لە هەر دەقیکی ئەدەبی ناوینیشانە ((بۆ تیکەیشتنی نیو باس و ناوەرۆکی هەر هۆنراوێک دەکرێ یەگەم جار نیشاندەرێک لە ناوینیشانە کەو وەرگرین)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۲۸). ناوینیشان وەك کلیلی دەق وایە بۆ تیکەیشتن لە ناوەرۆکی هەر دەقیکی ئەدەبی، چونکە ناوینیشان دەلالەت و واتای گشتی دەق لە خۆی دەگرێت و وێنەى تەواوی دەق بە خۆینەر دەبەخشیت؛ کەواتە: ((ناوینیشان دەقیکی بچکۆلەى چڕکراوی رستەى پڕ لە ئیحایە کە رۆلێکی گرنگی لە چۆنیەتى خۆیندەو کەدا هەیه، لە ئاستی دەربڕینیشدا پیکهاتەیهکی زمانەوانییهو لە سەرەوێ دەقەو رۆلی لە خەمڵاندنی بابەت و شەقڵپیدانی ئیمەدا هەیه، هەول دەدا کۆدو هێماکانی دەق بکاتەو (بینین)ی نووسەرەکە لەلای خۆینەر رۆشن بکاتەو. واتە هەول دەدا لە مەتن و پیکهاتەیهکی گشتیدا شکلێک بە روانین و بینینی دەقەکە بداو بەرجەستەیان بکا)) (نەوزاد ئەحمەد ئەسود: ۲۰۰۶: ۷۴). بۆیه ناوینیشان دەبێتە یەگێک لە توخمەکانی پیکهاتەى گشتی دەق و بە هاوبەشى توخمەکانی دیكەى پیکهاتەى دەقەکە روانین و جیهانبینی نووسەر و ئیستاتیکی دەق نیشاندەدات. هەر لەبەر ئەوەشە لە رەخنەى نویدا گرینگى زۆری پێ دەدرێت ((ئەمرو لە رەخنەى ئەدەبى هاوچەرخدا، زیاتر گرنگى بە ناوینیشان دەدرێت. بە تايبەتى لە پرووی پیکهاتە و ئەرك و رۆلی سیمانتیکی و چۆنییتی پێوەندیی بە دەقى ئەدەبىیهو)) (فواد رەشید: ۲۰۰۷: ۵۸).

لە پشت دانانی ناوینیشانەو دەشى مەغزاو مەبەستى شاراو هەبێ ئەویش لە دوو روانگەى جیاوازهو؛ لە لایەکەو دەشى مەبەستى نووسەر لە دانانی ناوینیشان نیشاندان و رپونکردنەوێهەکی بى پێچ و پەناى ناوەرۆک و شیمەى تیکستەکەى بێت و خۆینەر پەلکێشى ناو تیکستەکەى بکات، لە لایەکی دیكەو رەنگە نووسەر نەوێهەوێت راستەوخۆ خۆینەر ناوینیشانەکە وەك کلیلیکی سیحیری بەکار بهینیت بۆ تیکەیشتن لە ناوەرۆک و جیهانبینی تیکستەکە، بەم کردارەش هەندى جار ئاسۆی پێشبینی کردنی خۆینەر بۆ دەق هەلدەگەرپتەو، بۆیه بە پێچەوانەو هەندى جار ((مەرج نییه ناوینیشان نیشاندەرى ناوەرۆک و بابەتى هۆنراو بى بە تايبەتى لە شیعری نویدا شاعیران دەشى بۆ ستراتیج و تەکنیکی تايبەتى ناوینیشان دابنن یان دانەنن. رەنگە هەندى جار مەبەستى ناوینیشان ئەوێ ناوەرۆکەکە بشارپتەو، یان زیاتر ئالۆزو نامۆى بکات)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۲۸).

لە ئیوارەى پایزیدا هیمن بە شیوێهەکی تەکنیکی جوان ناوی لە تیکستە شیعیریەکەى خۆى ناو ئەویش بە لیکدانى ناو ئەلناوی کاتیی (ئیوارە) و ناوی (پایز). بەم ناولینانەش خۆینەر هزرى دەپرژیتە سەر ئەوێ کە تیکستە شیعیریەکە بە تەنیا دەلالەت لە پایز ناکات وەك وەرزیکی مجردى سال، بەلکو بە سەرنجدان لە ناو ئەلناوی

کاتی (ئیواره) درک به‌وه ده‌گات یان ئەو جیهانبینییه‌ی لا دەر‌ه‌ویتی‌ه‌وه که تیگسته‌که تایبه‌تمه‌ندی تاک ره‌ه‌ندی وهرزی پایزی ته‌نیا وهک وهرزیکی سال له خوئی گرتبیت، یان به واتایه‌کی تر هه‌ست به‌وه ده‌گات له پشتی ئەو ناو‌نیشان‌ه‌وه جیهانبینیکی ئالۆزو ته‌ماوی ته‌زی له تراژیدیای خوئی حه‌شار داوه، چونکه وهک روونه هه‌میشه له شیعی شاعیرانه‌وه پایز نیشان‌ه‌ی خه‌م و ئازار و رهنگ زه‌ردی و دووری و داب‌ران و هه‌ناسه ساردی بووه. هیئانی ناوه‌لناوی شوینی (ئیواره)ش هیئنده‌ی دیکه ئەو درک پیکردنه دهرکینیی، ئەمه‌ش کاتی هه‌ستی پیده‌کری که خوینەر ته‌واوی تیگسته‌که ده‌خوینتی‌ه‌وه. که‌واته هیمن زۆر به ئاگییه‌وه ناو‌نیشانی بو تیگسته شیعییه‌که‌ی هه‌لب‌ژاردوو و نه‌ک هه‌ر نه‌یویستوو ناوه‌رۆک و دونیابینی تیگسته‌که له خوینەر بشاریت‌ه‌وه، به‌لکو به پیچ‌ه‌وانه‌وه له ریگای ئەو ناو‌نیشان‌ه‌وه جیهانی پر له ناسۆری و هه‌موو ئەو ره‌ه‌ندان‌ه‌ له هزری خوینەری زرن‌گدا وینه ده‌کیشی که له پشتی چوارینه‌کانه‌وه حه‌شاری داوون ئەمه‌ش راسته‌وخۆ له یه‌که‌م چوارینه‌ی تیگسته شیعییه‌که‌دا دهر‌ده‌که‌ویتی کاتی ده‌لّیت:

(ئیوارهی پایز)

له ئاسۆیه‌کی دووره ده‌ست

ئاوا‌بوو زه‌رده‌ی پایزی

ده‌تگوت بووکیکی بی نازه

په‌رده جی دلی به‌زیزی (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۲۷)

باسی دووه‌م: وینه‌ی سروشت له تیگسته شیعییه‌که‌دا.

ره‌ه‌هنده‌گانی سروشت و وینه‌گرتنی وهرزه‌گانی سال و وه‌سفی سیمای ئەو وهرزانه؛ له نیو ئەده‌ب و شیعی کوردیدا جیگه‌ی بایه‌خی شاعیرانی کورد بووه، چونکه ((سروشت سه‌ر‌چاوه‌یه‌کی سه‌ره‌کی به‌ره‌می ئەده‌بی و هونه‌رییه، له‌به‌ر ئەوه‌ی هونه‌رمه‌ند خاوه‌ن هه‌ستیکی ناسکه‌و به وردبوونه‌وه له جوانییه‌گانی سروشت و دیارده‌گانی ده‌توانی داهینان بکات و کاره‌که‌ی به‌ره‌و ئاستی بالا به‌ری)) (ئاسۆ عومه‌ر مسته‌فا: ۲۰۰۹: ۲۴). هیمنی شاعیریش وهک شاعیریکی هه‌ست ناسک و واقیع بین توانیویه‌تی زۆر به باشی وینه‌ی وهرزی پایز بگریت، که ته‌نها باسکردن نه‌بی‌ت له وهرزی پایز، به‌لکو له‌گه‌ل وینه‌گرتنی ئەم وهرزه تایبه‌تمه‌ندییه‌گانی تیگه‌ل به‌ چه‌ندین ره‌ه‌ندی جی‌اواز بکات، تا ته‌واو له واقیعی حال نزیك بیتی‌ه‌وه و خوینەر وا هه‌ست بکات که تیگه‌ل به‌واقیعه‌ی پایز بووه؛ ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر خویندنه‌وه‌و تیگه‌ل بوون به ناوه‌رۆکی شیعه‌که له وهرزی پایزی نه‌بی‌ت له‌هه‌ر وهرزیکی دیکه‌ی سال بی‌ت ((وینه‌و ته‌سویری شیعییه‌ی هیمن به یارمه‌تی زمانی ساده به مانای مه‌به‌ست ده‌گاته ئاستیکی به‌رزو هونه‌رمه‌ندان‌ه)) (شه‌ریف فه‌لاح: ۲۰۱۳: ۷۵). ئەمه‌ش توانای خه‌یال به‌رزوی هیمن نیشان‌ده‌دات له وینه‌گرتنی ئەم وهرزی سال هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ی محمدی مه‌لا که‌ریم له دیپاچه‌ی نالهی جوداییدا له باره‌ی شیعه‌وه ده‌لّیت: ((من لام وایه له بناخه‌دا ئەرکی شیعر قسه‌کردنه له‌گه‌ل سروشت، له‌گه‌ل جوانی، له‌گه‌ل ئافه‌رت، له‌گه‌ل ده‌روون، له‌گه‌ل هه‌ستی به‌رزو خاوینی مرۆفایه‌تی.. ئەبی له‌م ریگیانه‌شه‌وه بو بابته‌گانی تری ژیان بجی و بی به‌ چه‌کی خه‌بات)) (هیمن: ۱۹۷۹: ۵).

هیمنیش وهک شاعیریکی رۆمانتیکی ئیله‌امی ئیواره‌ی پایزی له سروشته‌وه وهرگرتوووه ((پایز بابته‌تیکی به‌پیره بو شیعی رۆمانسی. له هه‌موو ئەده‌بی رۆمانسی جیهانبینی پایز شوینیکی دیاری هه‌یه و شاعیرانی رۆمانسی و

تەنانەت کلاسیکیش، بە زۆر بۆچوون و لیکدانەوهی پیکچوو، یان جیاواز و ڕەنگا و ڕەنگەوه، باسی پاییزیان کردوو)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۵۵). چونکە ((ئەدەبی ڕۆمانتیکی بایەخ بە مرۆف دەدات، لە سەرچاوە ڕەنگینەکانی سروشتەوه سرووش و بەهرە و بابەت ھەلەدھێنجی و بە چاوی ھونەرەمەند سەرنجی مرۆف و شت و دەورووبەر دەدات. ھەول دەدات مرۆف و سروشت و ژیان بە فرەرەنگی و بەپیز و ھارمۆنی و ھەماھەنگییەکانیانەوه تێ بگات و بیانناسی)) (حەمید عەزیز: ۲۰۱۰: ۹۷).

ھێمن لە ئیوارە پازیدا لە ڕێگە و ینەگرتن و وەسفی پایزەوه لەگەڵ جوانی و بزێوی سروشت و جوانی ژن و چینیەتی و نامۆیی خۆی و کۆمەڵێک چەمکی دیکەدا دەدوێت و لەویو بەرەو خەبات ئاسۆی ڕوون ھەنگاو دەنی و بە جۆرێکی وینە ئەو دیاردانە تیکەلۆی یەکتەر دەکات، کە یەکیتی بابەتی شیعەرکە تەخشان و پەخشان سەر تیکرای وینەکان دەکات، کە تا خۆینەر ھەموو مۆتیفەکان بەیەکەوه کۆ نەکاتەوه درک بەوه ناکات کە ھێمن لەو شیعەردا دەبەوێت بەگژ چەند ڕەھەندی ژياندا بچیتەوه. ئەمەش وایکردوو شیعەرکە جازبیەتیکی ڕاکیشانی بەھیزی تیدا کۆ بیئەوه و خۆینەر بەجۆریک پەلکیشی ناو دەقە شیعرییەکە بکات نەتوانی خۆی لەو ڕەھەندانە جیا بکاتەوه، لە بنەرەتیشدا ئامانجی شیعری راستەقینە لە گەیانندی پەيامی خۆیدا ھەروایە.

((مەبەستی سەرەکی کاری ئەدەبی ئەوویە کە بە کەلک وەرگرتن لە جوانناسی و بەکارھێنانی سەناعەتە ئەدەبیەکان و گۆرانی ھێماو ویناکان، شتەکان بەجۆریک بخاتە بەرچاوە کە خۆینەر وا ھەست بکا بۆ یەکەم جارە ڕووبەرپوویان دەبیئەوه. ئەمە ھۆکاریکە بۆ ئەووی زیاتر بتوانی خۆینەر لە بازنە دەقی ئەدەبی دا بەھێڵیتەوه و سەرنجی بۆ نیۆ وەرۆک ڕابگشت)) (سماييل عەزەمی: ۱۳۸۹: ۲۳). شاعیر پایز بە بووکیکی زیز دەچوین ((پاییز دەشی ڕەنگ و ڕوخسار و بۆ و بەرامە ی جیاواز وەرگری، دەشی لە بووکیکی زیز بچ)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۷: ۵۶). لە کۆپلە ی دووھمی شیعەرکەدا دوو دیاردە ی دیکە ی وەرزی پایز وینە دەکیشی ئەوانیش بوونی پەلە ھەورو وەرینی گەلای دارە بە ھۆی زریانەوه : واتا لیرەدا شاعیر سەرەتا ناساندنیک بۆ وەرزی پایز دەکات، ئینجا باس لە دیاردەکانی دیکە دەکات.

ھەوا بوولیلە، ئاو لیلە

گۆل سیس بوو، گەل زەردە

تەنانەت ڕەنگی گۆراوە

ئەم دیوارو دارو بەردە (نالە ی جودای: ۱۹۷۹: ۲۹)

تەماشای ھەر شتی دەکەم

ڕەنگی پایزی گرتوو

جوانی خۆی لێ شار دوومەوه

دزیوی ریزی گرتوو (نالە ی جودای: ۱۹۷۹: ۳۰)

ھێمن ھیزی پەیوەندی لە نیوان ھەستی شاعیرانە ی خۆی و ڕەھەند و شتەکانی دەورووبەر لە ڕوانگە یەکی شیعری و فەلسەفیەوه وینە دەگریت و وابەستە یی و ھۆننەوه ی دەقە شیعرییەکەش ھەر لەو دەروازە یەوه ئیجا دەکات، لەبەر ئەووی ((پەیوەندی شاعیر بە شتەکانەوه پەیوەندییەکی ھەرەمەکی نییە، بەلگو پەیوەندییەکە لە ڕوانینیکی شیعری و فەلسەفی و ژیا ریی تایبەتەوه سەرچاوە ی گرتوو)) (نەوزاد ئحمەد

ئه‌سوده: ۲۰۰۶: ۹۴). ئەم روانینه بۆ پایز و سیماکانی ئەم وەرزه له لایهن هیمنه‌وه بووته سەرچاوه‌ی وینه‌گرتنی کۆمه‌لیک دیارده‌ی دیکه، که له بنه‌ره‌تدا ته‌فسیردانه به ده‌لاله‌ته نادیاره‌کانی ئەم وەرزه.

باسی سییه‌م: دیارده‌ی چینایه‌تی له تیکسته شیعییه‌که‌دا.

چینایه‌تی وه‌ک دیارده‌یه‌کی دونیای سه‌رمایه‌داری له نیۆ ئەده‌بی سهر به‌و نه‌ته‌وانه‌ی ژیر ده‌سته بوون بوته هه‌وینه‌ی ئەده‌بی ریالیزم و یه‌گیکه له‌و دیاردانه‌ی که ههر له‌و ساته وه‌خته‌وه‌ی، که له‌لایهن بیرمه‌ندان‌ی بواری فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیستی لینی نیی باسی لیوه کراوه و له‌و کاتوه له نیۆ ئەده‌بیاتی چه‌ندان نه‌ته‌وه‌ی جیاوازی ئەم سهر زهمینه بوته ئاوینه‌ی ره‌نگدانه‌وه‌ی خه‌بات و تیکۆشان. دیارترین فه‌لسه‌فه‌ش که باسی دیارده‌ی چینایه‌تی کردب‌ی فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیه‌ته ((فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیه‌ت جه‌خت له‌ بوونی جیاوازی چینایه‌تی ده‌کاته‌وه له ئەده‌بدا و پ‌یوانه هونه‌رییه‌کان واده‌بین‌ی که هاوته‌ریبن به‌و ره‌هنه‌ندانه‌ی که له‌ ژیان بوونیان هه‌یه و له‌ توانای نووسه‌راندا هه‌یه هه‌ست به‌ پ‌یشه‌ته‌کانی ژیان بکه‌ن و پ‌شتگیرییان ل‌ی بکه‌ن)) (عبدالرزاق مسلم الماجد: ۲۰۰۰: ۲۴). ئەم فه‌لسه‌فه‌ی مارکسیه له نیۆ ئەده‌بدا به‌تایبه‌تی له‌ ر‌یبازی ر‌یالیزمدا ره‌نگیداوه‌ته‌وه و نووسه‌رانی سهر به ئەده‌بی ر‌یالیزمی له‌ هه‌ول‌ی وینه‌گرتنی دیارده‌کانی کۆمه‌لگه‌دا بوون و ل‌یکه‌وته‌کانی ئەو دیاردانه‌یان ر‌افه‌کردوو، چونکه ((ر‌یالیزمییه‌کان هه‌ول‌یانده‌دا لایه‌نه جیاوازه‌کانی ژیان بۆ نیۆ ئەده‌ب بگوازنه‌وه، وینه‌ی واقیعه ناشیرینه‌کانیان ده‌گرت و کۆمه‌لگه‌یان ل‌ی ناگادار ده‌کرده‌وه)) (انطونیوس بطرس: ۲۰۰۵: ۲۲۸). نه‌ته‌وه‌ی کوردیش وه‌ک نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژیر ده‌سته‌و چه‌وساوه هه‌میشه‌گیرۆده‌ی ده‌ستی دیارده‌ی چینایه‌تی بووه و به‌تایبه‌تیش دیارده‌ی دهره‌به‌گایه‌تی ده‌سه‌لاتی ئا‌غاو داروده‌سته‌ی ده‌ولتانی ده‌وروبه‌ر. باسکردن له‌و دیارده‌یه له ئەده‌بی کوردیدا ههر له‌ سه‌ره‌تاوه سیمای ر‌یالیزمیه‌تی ئەده‌بی کوردی نه‌خشانده‌وه. ئەم دیارده‌ چینایه‌تییه له نیۆ شیعیی هیمندا به‌ گشتی و له شیعیی (ئیواره‌ی پایزی)دا ره‌نگیداوه‌ته‌وه به‌جۆر‌یک که له‌ گ‌یرانه‌وه‌ی گوتاره شیعییه‌که‌یدا هیمن هه‌ول‌ی شرو‌فه‌کردنی ئەو دیارده‌یه ده‌دات ((ئه‌ده‌ب و هونه‌ری سه‌رکه‌وتوو کات‌یک ده‌بن به ئاوینه‌ی ب‌ی گه‌ردی ژیان و کۆمه‌لگا که له‌ ناو جه‌رگه‌ی نییش و نازارو ئەشکه‌نجه‌ی کۆمه‌لگادا چرو‌یان کردب‌ی و بینه‌مایه‌ی ل‌ابردنی ئەو نازارو ئەشکه‌نجه‌یه به‌ پ‌یی ئەو ئامراز و توانا و ئەرکه‌ی که که‌وتۆته ئەستۆی ئەده‌ب و هونه‌ر و داهینه‌رانیا‌نه‌وه)) (حه‌مید عه‌زیز: ۲۰۱۰: ۲۳).

هیمن له‌و ئیواره پایزه‌یدا هینده دل‌ پ‌ر له‌ خه‌م و ده‌ردو که‌سه‌ره ته‌نانه‌ت ر‌قی له‌ پ‌یکه‌نینیش ده‌ب‌یته‌وه‌و قاقای پ‌یکه‌نینه‌که ده‌چوین‌ی به‌ پ‌یوه‌نانی قرمه و قریشکه‌ی گولله.

دوور قاقایه‌که‌م گوو‌ی ل‌ی بوو

ده‌تگوت گولله‌م پ‌یوه‌ ده‌ن‌ی

چۆن به‌ ئیواره‌ی پایزیش

ئ‌ی وا هه‌یه‌ پ‌یبه‌که‌ن‌ی؟ (نال‌ه‌ی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۲)

به‌ واتایه‌کی دیکه ئەو جیهان و ژیانی خو‌ی چۆن ده‌بین‌ی ده‌یه‌و‌یت که‌سانی ده‌وروبه‌ریشی هه‌مان ژیان و جیهانیان هه‌ب‌یت و نوقمی دونیای ت‌یرامان بن له‌ زه‌ردی وهرزی پایزو ره‌هنه‌نده‌کانی، بۆیه‌ پ‌رسیاری ئەوه ده‌کات و لای ج‌یگه‌ی سه‌رسو‌رمانه، که جۆره‌که‌سانی‌ک هه‌بن به‌ ئیواره‌ی پایزیش هینده دل‌خۆش و که‌یف‌سازبن، که قاقا

پيښه نښه. هره بويه هيمن بو ولامی نهو پرسياره هانا دهبا ته بهر خه يال بو نهوهی ولامی دست بکه ویت بوی درکه ویت، که نهو جوړه که سانه به چی قاقا لیده دهن و دلخوشن، بويه خه يالی هاوتای وشه دهکات، خه يالی شاعيريش نامادهیه ولامی پر به پیستی نهو توپه يیهی شاعير بداته وه، به لام بهر لهوهی خه يالی شاعير بيته وشه هه لړستن دهنگيکی لهرزوک و نهرم به سپای ولامی ده داته وهو له دريژدی گپړانه وه که شيدا هه ولده دات هه موو نهو په هه ندانه روونبکاته وه، که هوکاري قاقا و تريقه و پيکه نینی نهو جوړه که سانه که له نیواره يه کی پایزا پیده که نن. به پروای بگپړه وهی گو تاره شيعرييه که، که دهنکه لهرزوک و نهرمه که يه و هره يه کسانيشه به خه يال و دهنگی بگپړه وهی سهره کی تيکسته شيعرييه که، که خودی شاعيره وا ده بينی، که هه موو نهوانه ی بازرگانی فرميسک و خوینن و بوونيان هه يه و که ميش نین، به لگو زورن. نهوانه نهک هره به نیواره ی پایز پیده که نن، به لگو به زنی سهر به هه ش و جيگه و مه نرلی پرسه ش پیده که نن. لیروه تیده که ين که ((هيمن وهک شاعیری مؤدیر نيست بهر خودار نييه له زه بينيه تی میرووی و دنیاو نامويه بهو دیدگا و هو شياره سياسی و فهلسه فی و میروویيه که له زیان و سهرده می نهودا بالاده سته، به لگو له هه ولی نهوه دایه تی بکوشی بو په يداگرنی جوړیکی دیکه له هو شياری و به هادان، یان دهيه ویت په يره وهی له سيسته ميک بکات که خوی پروای پیيه تی و هه لی ده بژیري)) (شهریف فه لاج: ۲۰۱۳: ۷۷).

خه يال م ببوو به وشه

نه مزانی که س به دوامه وه

دهنگيکی لهرزوک ونهرم

به سپای جوابی دامه وه (نالهی جودایي: ۱۹۷۹: ۳۲)

به لی هه ن و پیده که نن

به من، به تو، به هه زاران

به داخی باوک کوژراوان

به هه نیسکی هه تیو باران (نالهی جودایي: ۱۹۷۹: ۳۲)

هيمن لیروه فه ره نهنگي که له وشه دههونیته وه بو گوزار شتردن له هه موو نهو په هه ند و دیاردانه ی که باس له ناخوشی و دهر د و مهینه تی مروف ده که ن و مروف به بیستنیان ترس دایده گریت و لییان راده کات. نهو دیاردانه ی که شاعير له ریگای هینانی نهو وشانه وه باسیان لیوه دهکات به دهسکردی خودای شه پریان ده زانییت؛ چونکه هه موویان لهو دیاردانه ن که خراپ و شوومن.

به نه زانی، به نه خوشی

به تاریکان، به شه وه زهنگ

به زنجیر، به ته نواف، به دار

به گرتووخانه ی تهرو تهنگ (نالهی جودایي: ۱۹۷۹: ۳۳)

به بووه لهرزه، به په شه با

به سووتمان و زیان و زهر

به‌هه‌رچی خراب و شوومه

به‌گشت دهسکردی خوی شه‌ر (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۳)

هیمن له و چهند چوارینه‌دا وینه‌ی تراژیدیترین نه‌و دیمه‌نانه ده‌گریت، که مرؤف له خرابترین بارودوخه‌گانی ژیاندا رووبه‌روویان ده‌بیته‌وه وه‌ک گریان و روو رنین، به‌رگی ره‌ش و گوڤ‌خانه‌و کوڤری شین، که‌لاوه‌و کونده‌بوو، هه‌ژاری و نووکه‌ نووکی بیوه‌ژن و هانه هانی ماندوووان و زیره‌زیڤی مندالان و ته‌نانه‌ت نووزه‌ی نیوه‌ زیندوان و که‌سانیک که له نیوانی ژیان و مه‌رگدان.

به نه‌ه‌ره نه‌ه‌ری جه‌للادان

به قرمه فرمی سه‌ست تیران

به ویره‌ ویره‌ی قه‌مچی یان

به ئەشکه‌نجه‌ی رووناک بیران (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۴)

به چلکی یه‌خه‌ی کریکار

به‌که‌فی سه‌رشانی جووتیر

به‌یه‌چه‌و رووبه‌ند، به خه‌نجه‌ر

به‌یه‌ک نه‌بوونی می و نی‌ر (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۵)

هیمن باس له یه‌کسان نه‌بوونی نی‌رو می ده‌کا. له ئازاردانی رووناکی‌یران ده‌دوی زایه‌له‌ی قه‌مچی و نه‌ره‌نه‌ری جه‌للادان وینه‌ ده‌گریت. باس له به‌زینی قه‌له‌م و وه‌ستان و له گو‌که‌وتنی زمان و داخستنی ده‌رگه‌ی فی‌رگه‌و کتیب و ده‌فته‌ری دراو ده‌کات و له‌مه‌وه به‌جوړیک باس له ئاستی بی‌به‌زه‌ی بوونی نه‌و چینه‌ سه‌رمایه‌داره ده‌کات، که رقیان له بزوه‌و بی‌که‌نینه‌ و به پی‌چه‌وانه‌وه ئاره‌زوویان له رشتنی خوینه‌. فرۆشتنی دلۆپی خوینی لاهه‌گان به نرخ‌ی یاقووته و فرمی‌سکی هه‌ر کیژیکی ولات بو نه‌وان نرخ‌ی مرواری به‌رمووره:

به‌قه‌له‌می به‌زیوی کول

به زمانی له بن‌دا بـراو

به ده‌رکی داخ‌راوی فی‌رگه

به کتیب و ده‌فته‌ری دراو (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۵)

هه‌ر دلۆپی خوینی لای

بو وان یاقووتیکی سووره

هه‌ر ته‌کی فرمی‌سکی کیژی

بو وان مرواری به‌رمووره (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۵)

هیمن له باسی چینایه‌تی و جی‌اوازی چینایه‌تیدا له ئاست نه‌و خاله‌دا ناوه‌ستی که پیناسه‌ی چینایه‌تی واده‌که‌ن که ته‌نیا گوزارشت بیت له راگرتنی چینه‌گان له به‌رانبه‌ر یه‌کتر، به‌لگو هیمن له‌و روانگه‌یه‌وه نه‌و ره‌هه‌نده‌ بالاترو گه‌وره‌تر ده‌بینیت نه‌و وایده‌بینت نه‌وانه‌ بازارگانی فرمی‌سک و خوینن و بو نه‌وه‌ی سه‌رمایه‌یان له جولان و به‌رده‌وامی دابیت گرنگ نییه، که هه‌زاران ده‌رکیش به‌قور گیری بو نه‌وه‌ی دلۆلاری نه‌وان له تین و تاو

نەكەوئى گرنىگ نىيە تەننەت با داپىرەو پىرە ۋنە بى كەس و كۆلەكانىش زياتر كۆلەواربن. بۆ گەران و بەردەوامى چەرخى كارگەكانيان لە جياتى ئەوەى وەك چۆن لە رابردوودا ئاش بە ئاو گەراوہ با خوین چەرخى كارگەكانيان بگىرئى. بەرژەوہندى ئەوان لەوہدايە كە ئاگرى شەر نەكوژاوە بىت ((شاعىر ئىنسانە، ھونەرمنەندە، لە زۆربەى زۆرى خەلكى زووترو زياتر ھەست بەرووداوەكان دەكات و لە شىعرەكانىدا بەراستى دەيانخاتە بەر چاوو نىشانى خەلكى ئەداتەوہ، ئەو رووداو و دىمەننە شاعىر وا لىدەكەن بىرگەردنەوہى چىرو پرتربى و ژيانى كۆمەئى بەرەو پلەيىكى بەرزتر بەرئى)) (ئۆرخانى غالب: ۱۹۹۰: ۱۹۰).

سەرمايەى وان لە گەردابى

با زۆر دەرك بە قور گىرئى

دۆلار لە بىرەو نەكەوئى

با كۆلەوار بى داپىرئى (نالەى جودايى: ۱۹۷۹: ۳۶)

دەبا خوین بى و سەران بەرئى

چەرخى كارگەيان بگەپئى

پىدەكەنن، پىدەكەنن

بە بلىسەى ئاگرى شەرئى (نالەى جودايى: ۱۹۷۹: ۳۶)

ھىمەن لە ھەموو ئەو چوارىنە شىعەريانەدا دەيەوئىت باس لە چىنايەتى و دياردەكانى چىنايەتى دنياى سەرمايەدارى بكات ((ھىمەن لە باسى بەگژداچوونى ئىمپىريالىزمدا راناوہستى و دەلى بۆ ئەم دنيا خۇرانە تەنيا گەپرانى سەرمايە مەبەستەو ئەو بايەخىكى نەبى ئىنسان و ئىنسانىيەتە)) (عوسمان دەشتى: ۲۰۰۹: ۱۵۷). ھەموو ئەمانەش تەنھا لە پىناو پاونخووزى و پاراستنى بەرژەوہندى نائىنسانى خۇياندايە.

باسى چوارەم: ئەفەين و دلدارى لە تىكستە شىعەريەكەدا.

ئەفەين و خۇشەويستى لە نىو ئەو تىكستە شىعەريەدا بەجۆرئىك باسكراوہ كە گرئىدراوہ بە ئارەزووى سىروشتى دوولايەنەى مرقەوہو پىوہرىكى كلتوورى و رەوشتىشى پىدراوہو تەننەت ھىمەن تىكرايى چەمكى جوانى دەبەستىتەوہ بە جوانى ئەو كىژەوہ، كە دەرگا دادەخات ون دەبى واتا: ھىمەن جوانى ۋنى كردۆتە جى پىي شوينەوارى جوانى و، جوانى شوينەوارى سىروشتىشى بەستۆتەوہ بە جوانى ۋنەوہ ((جوانى ۋن دەتوانى ببىتە داھىنانى مەزن... لە جوانى ۋن و لە خۇشەويستى ۋندا دەيان داھىنانى شىعەرى لە شىعەرى ھاوچەرخى دونىادا لە دايك بوون)) (كۆمەئىك نووسەر: ۲۰۰۴، ۲۱۷).

لە ئىوارەى پايزدا سەربارى ئەو بارە سايكۆلۆژىيە پىر لە نائارامىەى دونىاي شىعەركەى تەنىوہ، كەچى ھىمەن ھىندە سەرنج تىژە لە زىر چارشىويشدا جوانى ۋن دەبىنئى، ئەمە دەرخەرى ئەو راستىيە، لە گىژاوى ئەو ھەموو دەردو مەينەتتەيەدا كە شاعىر دەبىنئى ھىشتا ناھىلى، كە تارمايى كەسەر خۇشەويستى و جوانى ۋنى لەبىر بەنەوہ، ئەمەش پەيوہست بوونى ھىمەن نىشانەدات بە ۋن و بە خۇشەويستى و بە دونىاي جوانى ۋنەوہ.

كىژئىك خۆى لە ژوور كوتاوہ

دهرگاي حه وشه گه ي پيوه دا

ئيتر شوينه واري جواني

به دي ناگه م له م نيوه دا (نالهي جو دا يي: ۱۹۷۹: ۲۹)

له م کولپله شيعره وه درده که ویت، که هيمن له گه ل نه و هه موو دردو مهينه تي و خه فته بارييه ي دوروبه ري ته نيوه، نه يان تو انيوه سيماي جواني ژني له بير به رنه وه و هيشتا ژن و جواني ژني جيگه ي سه رنج و تي پراماني نه ون و له و گيژهلوگه ي مهينه تيه شدا خو له ژوور کوتانه وه ي کيژيک، که ته نيا چهند چرکه ساتيک ده خايه ني تي ده بن به وينه يه که ي شيعري جوان بو نه و. به مهش هيمن وينه يه که ي جولاو له م چوارينه دا وينه ده کي شيت ((وينه ي جولاو به رده وامي و چالاکي خو ي هه يه و گه شه ده کات و نه م جولانه وه يهش له کاره وه هاتوه)) (شنو محمه د محمود: ۲۰۰۷: ۱۶۶). دياره نه مهش له مه وه سه رچاوه ده گري تي که، هيمن وه چون له خه مي ژن و مافي ژن بووه هه ر به و جوړهش ژن هه ميشه به رده وامي يه که ي نه پراوه ي له هزر و جيهان بيني و شيعري نه ودا هه يه و ته نانه ت له و هه موو ناوميد ي ره ش بيني و هه ست نا لوزيه ي له دنيا ي شيعره که دا هه ست ي پي ده گري تي و بيرو نه نديشه ي هيمن پي يانه وه گرفتاره، که چي هيشتا هيمن له سروشتي مرؤفانه و شاعيرانه ي خو ي درنه چووه و په يوه ست ي ته و او ي به ره هنده دياره گاني ژيانه وه ماوه هه ر له بهر نه وه يه ((زور که س هيمن به شاعري جواني و باسي جواني نافرته و عه شق دناسن، بيگومان نه مانه ناهه قيان نييه له م بواره دا شيعري هيمن هينده زور و جوانن که ده بنه ناسنامه ي شاعري نه و. نه و له و په ري هه ست ياريدا جوان په روه و عه شق په رست و دلدارو کاريگه ر بووه)) (شه ريف فلاح: ۲۰۱۳: ۷۲). هيمن ناوه داني و جولهي ژيانيش له م تيکسته دا ده به ست ي ته وه به ژن و جواني ژنه وه، بويه نه م تيکسته له پال وينه گرتني ديمه نه گاني پايزدا وينه ي عه شق و نه فنيش ده گري تي و وه ک ره هه نديکي جياواز و کاريگه ر باسي ليوه ده کات.

باسي پي نه جم: سايکولوزيه تيکسته شيعري يه که:-

تيکستي ثيواره ي پايز خودان سايکولوزيه تيکي تاي به ت به خو يه تي به جوړيک که له تيکرا يي چوارينه گاني نه م تيکسته دا به تاي به تي له و (۲۳) چوارينه دا، که شاعري وينه ي ديمه نه گاني وه رزي پايز ده گري تي و باس له باري دوه ووني خو ي ده کات سايکولوزيه تي (ناموبوون و ره ش بيني و گه ش بيني) بو تيکسته شيعري يه که خو لقان دوه و:-

۱- غور به ت و ناموبوون باسکردن له خود.

ناموبوون وه ک دياره يه که ي سايکولوزي له نيو تيوره زانستيه گاني دوه ووناسيدا وه ک هه ر دياره يه که ي ديکه ي سايکولوزي له وانه: خه موكي، نا ارامي، شه رم، ترس... هتد. جيگه ي بايه خي بيرمه نداني بواري سايکولوزي بووه. ناموبوون (الاعتراب) له ديدگاي هيگل هوه واسه يرکراوه، که ((بريتيه، له ره تکردنه وه و داماليني خود له و نازاديه سروه شت يه ي که هه يه تي)) (ستاري پير داود: ۲۰۱۰: ۶۰).

فرؤيد روئيا ي خو ي له مه ر نيگه راني و ناموبووني مرؤفه گان ده گه رپي ني ته وه بو چهندان کو تي ناييني، دابونه ريت، ياسا و پيوه ره باوه گاني کومه لايه تي.. نه م بازنه و کوتانه وا له مرؤف ده کات گوشه گير بيت و به ره و بازنه ي ناموبوون هه لکشيت. بويه ناموبوون حاله تيکي له خو وه نييه؛ به لگو ده شي مرؤف به هو ي فاکته ريک يان چهند فاکته ريکه وه دوو چاري بي ته وه جا نه م فاکته ره ده شي فاکته ري کومه لايه تي، نه ريتي، ناييني، نابووري... هتد بيت. ((ناموبووني دوه ووني، به و حاله ته ده و تري تي کاتيک تا ک به هو ي هه ندي فاکته ري نه ريتي دوه ووبه ر، که ده بنه

رېڭر له بەردەمی خواستەکانیدا نەتوانییت دەربەرین له ناخی خۆی بکات، ئەوا تاك تووشی ون بوون دەبییت و ھەست دەکات ناتوانییت بەشیوەیەکی دروست حەزەکانی خۆی و ئاوات و ھیواکانی وەك ئەوھی خۆی دەپەوییت گوزارشت لیۆه بکات)) (یووسف عوسمان حەمەد: ۲۰۰۲: ۲۰۲).

دەسلاتی سیاسی و زەبر و زەنگ و داگیرکاری له جیھانی سەرمايەداریدا یەکیکی ترە لەو ھۆکارە کاریگەرانیە کە مرۆف دووچاری دیاردە نامۆبوون دەکاتەوہ ((نامۆی لە کۆمەڵی سەرمايەداریدا بریتییه لە پەرەسەندن و زیادبوونی ئیستغالی ئابووری و بەھیز بوونی تین و زەختی سیاسەت و کۆیلەکردنی رۆحی تاکەکەس، ھەر وەھا دوورە پەریزی ئادەمیزادو گۆشەنشینی و دارمانی کەسایەتی)) (کەمال میراودەلی: ۲۰۰۵: ۱۴۰).

مەودای نامۆبوون زیاتر دەوہستی سەر توندی جیابوونەوہ بەبەر اوورد لەگەڵ ئەو وینە تایبەتیەکی کەسی نامۆ ھەستی پێ دەکا ((لە ترسناکترین جۆری نامۆبوون ئەو جۆرە نامۆبوونەیه کە مرۆف لە خودی خۆی دادەبرێت)) (کارین ھورنی: ۱۹۸۸: ۷۷).

نامۆبوون وەك چەمکی سايكۆلۆژی لە نیۆ ئەدەبدا خۆی دەنوینێ لە نیۆ شیعری زۆر لە شاعیرانی کوردیشدا رەنگیداوہتەوہ لە شیعری ئیوارە پایزیشدا نامۆبوون و چەمکی نامۆبوون زۆر بە رۆونی رەنگیداوہتەوہ تەواو ھەست بەوہ دەکریت، کە ھیمن دووچاری گریی نامۆبوون بۆتەوہ، نامۆبوونی ھیمن نامۆبوونی دوور کەوتنەوہیە لە زیدو نیشتمان، لە خانەوادەو خیزان، لە دۆست و عەزیزان.

(عوسمان دەشتی) لە بارە دیاردە نامۆبوون لە نیۆ دنیا ئەدەبدا دەلیت: ((نامۆی ھەست بەتەنیا بالی کردنە، ون بوونە، پلیشانەوہیە، لەژێر زەبرو زەنگدا، بە تایبەتی لە شوینیکدا کە مرۆف دووچار چەوساوەی، جینایەتی و نەتەوايەتی، دەستەوہستانە، ھاوئیشتمانیی پلە دووہمە، پێشەکی رەنگ بۆ تەفرو تووناکردنی رېژراوہ، ھەر لە باج دانان لەسەر زمانەکە، کە دیارترین سیمای نەتەوہیە، ھەتا شیواندنی کەلەپوورو میژووی، سڕینەوہی شارستانییتی دیرینە، سنوردانان بۆ جم و جوولەکانی، تاساندنی دەنگی ئازادیخوازانە و بەشەر دۆستیەکە، ناتوانی پڕ بەدەم ھاوار بکا، چی ھاواریک ئەو دەیکا بەر دیواریکی زەبەللاح دەکەوی و دەگەرپتەوہ و ناگاتە جی)) (عوسمان دەشتی: ۲۰۰۹: ۱۲۸).

ئاوارەیی و دووری لە زید و نیشتمان و کەس و کار یەکیکە لەو ھۆکارانیە مرۆف بەرەو نامۆبوون دەبات بە تایبەتی ئەگەر دووری و داپرانی مرۆف بەویست و ئارەزووی خۆی نەبییت بەھۆی جیاوازی بیرو راو ئایدۆلۆژیای جیاوازوہ بییت ((ئیمە لە غوربەتی شاعیر غوربەتی نەتەوہ و نیشتمانییک ھەست پێ دەکەین)) (عوسمان دەشتی: ۲۰۰۲: ۱۱۱)، بەلام زۆر جار مرۆف بەھۆی ھەندێ ھۆکاری کاریگەرەوہ لە ولات و زیدی خۆشیدا دووچاری دەردی نامۆبوون دەبییتەوہ ((سەختترین نامۆیش ئەو جۆرەیانە، کاتییک تاکی داھینەر لە ولاتی خۆیدا دووچاری دەبی. نووسەرانی دنیا بەخواستی خۆیان نیشتمانیان جی نەھیشتووہ. یان ئەوہتا بەزۆری زۆردارەکی وەدەرئراون. یاخود لە ولاتی خۆیان دەست و پێ بەستراو بوون. مقەست و چاوی سووری سانسۆر نەھیشتووہ بە ئازادیی بئەفرینن و لە ترسی ژیاخی خۆیان ھەلاتوون. بەلام لە کوێ ژیاخیکی ئارامی دوور لە ستریس و فشار بۆ داھینەر بلوی. ئەو لە ویندەری کاری خۆی جیبەجی دەکا)) (محەمەد فەریق حەسەن: ۲۰۰۸: ۴۳).

ھیمنی شاعیریش لە (ئیوارە پایز)دا بەھۆی دووری و داپران لە زیدی رەسەن و عەزیزانی نیشمانەکانی نامۆبوونی پێوہ دیارە و ئەو باری نامۆبوونە ھۆیکە دیاری داھینانی شیعری ئیوارە پایز بووہ ((کەسی نامۆ بەدەست یەکیک یان زیاتر لە رەگەزو پیک ھینەرەکانی نامۆبوونەوہ دەنالینیت)) (سابیر بۆکانی: ۲۰۰۶: ۴۹). لە

تیکستی ئیواره‌ی پایزیدا به سهرنجدان له و چوارینانه‌ی به نمونه وهرمانگرتوو هه‌ست به نامۆی شاعیر ده‌کریت:

نا نا نارۆم، مه‌له ده‌که‌م
له نیو ده‌ریای مه‌ندی خه‌یال
داه‌یزراوو رووگرژ، توپه
دل پر تاسه، می‌شک به‌تال (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۰)

ئاخ دیسان رووپه‌پیک درا
له رۆژ نه‌ژمی‌ری ته‌مه‌نم
ئاخ، دیسان شه‌و داهاته‌وه
من هه‌روا دووره وه‌ته‌نم (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

ئاخ دیسان چوومه ژیر بالی
ره‌شی شه‌وگاری ته‌نیایی
ئاخ، ده‌بی دیسان بجی‌ژم
ژهه‌راوی تالی جودایی (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

هیمن به‌ده‌ست خه‌م و نازاری دووری و داب‌ران له که‌س و کار و خو‌شه‌ویستانی خو‌ی ده‌نالینیت، چونکه هیمن له دونیای سه‌رمایه‌داری نیگه‌رانه. هه‌ست ده‌کات ده‌ردو مه‌ینه‌تییه‌گانی نه‌و له نه‌نجامی سه‌رمایه‌داری نایدۆلوژیای سه‌رکو‌تکردنه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوو (له وه‌ها بارودۆخیکدا مرۆف به‌رانبه‌ر خودی خو‌یی و کۆمه‌ل و ژینگه‌که‌ی تووشی نامۆی ده‌بی‌ت)) (که‌ریم شه‌ریف قه‌ره‌چه‌تانی: ۱۹۹۹: ۵۳).

ئاخ دیسان ده‌بی رابو‌یرم
له ژوو‌ریکی ساردو س‌پر‌دا
ده‌گه‌ل ئازار ده‌سته‌ملان به‌م
تا به‌یان له نو‌ینی ش‌پر‌دا (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

هیمن له ترسدا ده‌ژی، له‌به‌ر مۆته‌که‌ی شه‌و ده‌له‌رزی، دادو هاوار ده‌کا له ده‌ست دلی پر خه‌می خو‌ی، له ده‌ست بی‌ خه‌وی واوه‌یلا ده‌کا. نه‌مه‌ش له نه‌نجامی نه‌و نامۆییه‌وه‌یه که‌ نازادی لی زه‌وتکردوو (نامۆی تاریکی نه‌خاته دلی مرۆقه‌وه. که‌سیک خاوه‌نی زاتی خو‌ی نه‌بی و سه‌ربه‌ستییه‌که‌ی لیسه‌نرابیت، ژیانیشی له‌لا بی‌مانا و بی‌ناوه‌پۆکه‌)) (مجه‌مه‌د که‌مال: ۲۰۰۵: ۶۴).

ده‌رۆم، ده‌ترسه‌م، ده‌له‌رزم
له په‌لاماری مۆته‌ی شه‌و
داد له ده‌س نه‌م دله‌ی به‌خه‌م
وای له ده‌س نه‌م چاوه‌ی بی‌ خه‌و (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۱)

دەرۆم تا سەر پێکەوه نییم

دەگەل زام و دەردو ئیشم

دەرۆم تا شەوئیکى پایز

من شەوئیکى بکیشم (نالەى جودایى: ۱۹۷۹: ۳۱)

ستەم و زۆردارى نەبۆتە هۆى خامۆشبوونى ژىلەمۆى شىعیرى هیمن، بەلگە ئەو دوورى و دابرا نە سەرچاوهى داھینان و ئافراندى شىعیرى بوو لای ئەو لەبەر ئەوەى ((زۆرێک لەو داھینەرە، کاتى پەریو و نامۆ بوون، لە ژینگە نوێیەکیاندا پتر لە جارێ بەھریان ھەلکشاو. ھێمن یەکیکە لەوانە، دەتوانم بلێم ئەو شىعەرە، کە لە غەریبى، لە ژێر کاریگەرى نامۆیدا، لە دیوى عێراق و توونى ناسکتر و بەسۆزتر و ھەلکشاوتر و کاملتر)) (محەمەد فەریق حەسەن: ۲۰۰۸: ۴۴). کەواتە ھێمن لەو شاعیرانە یە کە غۆر بەت و نامۆبوون نەوێک ھەر نەیان توانیوێ ئیلاھى شىعیرى ئەو لاواز بکەن، بەلگە پائەنەریکی بەھێزى داھینان بوونە لای ئەو.

۲- رەشبینى و گەشبینى.

یەکیک لەو بنەرەتانەى شىعیرى رۆمانسىەتى لەسەر بونیات نراوێ رەشبینى و گەشبینى یە، لە ئیوارەى پایزیدا ئەم دوو دیاردە یە تەواو خۆى دەنوێنى بە تايبەتیش رەشبینى دونیای رۆونى شاعیرى تەنیو، چونکە ھێمن گێرۆدەى چەندین دەردە وەک دەردى دوورى، ستەم و زۆردارى، چىناپەتى (مارف خەزەندار) لە مێژووى ئەدەبى کوردیدا لە بارەى بارى سايکۆلۆژى ئیوارەى پایزە دەلێت ((ھێمن لەم شىعەرەدا رەشبینە، رۆژگار ناو دەروونى ھەلئەکاندووێ لە حەژمەت ئەوەى لە ژێر ئازارى دوژمنان دەتلیتەو. پایز لای شاعیر بوو بە بەلگەى لەناوچوون. لەم شىعەرەدا ھێمن وینەى زۆر پيشانى خوینەر دەدا، وەکو کوندەبوو، بیوژن، برا کوژراو، خوشک ھەتک کراو... ھتد. سروشتیش ھەمووی ھەورەتریشقە و بوومەلەرزە و ھەرەس ھینانە، ژانیش ئەوەى ماون پيشەیان واوھىلا و سنگ کوتانە، لە قور دەگەرپن بۆ ئەوەى بیکەن بەسەریان)) (مارف خەزەندار: ۲۰۱۰: ۶۳)، بەلام لە کۆتایى تیکستە شىعیریە کەدا شاعیر جارىکی دیکە ئەو تارمايى ناوئومىدى و رەشبینیەى دەروونیتەو، چونکە لە گومانى لەنیوچووندا چاوى تیارمان دەبرپتە ئاسۆ، ئاسۆیەکی رۆونیش؛ بە پێچەوانەى سەرەتای دەستپیکردنى گوتارى گێرانەوێ تیکستە شىعیریە کەو وینەگرتنى سەرەتاترين دیمەنى وەرزی پایز، کە باس لە پەلە ھەوریکى رەشى چلگن دەکات و بەرى ئاسۆ و ئاسمانى لى دەتەنیت. واتا ئەگەر لەسەرەتای شىعەرە کەو ئاسۆى بینین و بیرکردنەوێ شاعیر رەش و تاريک بییت؛ ئەوا لە دوا چرکەدا ئەم ناوئومىدبوونە دەگۆرپت بە رۆانین لە ئاسۆیەکی دوور، کە ئاسۆیەکی رۆونە بە تايبەتیش ھینانى ئامرازى نەفیکردنى (نا) دووجار بەدواى یەکتەیدا، ئینجا دووجار ھینانەوێ رستەى فەرمانى (دوور بنوارە) کە ھەم لە لایە کەو نەفیکردنە و، ھەم لە لایەکی ترەو بۆ جەختکردنەوێ لەسەر ئەنجامدانى رۆانین لە ئاسۆیەک، کە ئاسۆیەکی رۆونیشە ((بە شىوہیەکی گشتى و بەربلاو، لەھەر شىعیریکی لیریکی رۆمانسىدا گرژییەکی دەروونى، نا ئارامییەک، بەربەرەکانى و ناکوکییەک لە نیوان ھىوا و ترسدا، خەون و تیکشکاندا، ئارەزوو و ئاستەنگدا، ھتد ھەیە. گەر ئەو (گرژییە دەروونییە) دەستنیشان بکەین. دەتوانین جەمسەر و سەرەدەزووى تەواوى بیرۆکە و بئکارى زمانى و ھەستى ھۆنراوێکە بدۆزینەو)) (کەمال میراودەلى: ۲۰۰۷: ۱۲).

گوتم : ((که‌وابوو، ئاشنا

به‌شی ئیمه له نیو چوونه

گوتی : نا، نا، دوور بنواره

دوور بنواره.. ئاسۆ پروونه (نالهی جودایی: ۱۹۷۹: ۳۶)

جیهانبینی و تیپرامانی شیعیی هیمن و ناویته بوونی به هه‌موو نه‌و ره‌ه‌ندانه‌ی، که تیکه‌لیان بووه په‌رچه‌کردایی زه‌نیان لا دروست کردوو، که کارکردیکی خولقاندن بیهینیته به‌ره‌م، که له کۆتاییدا هاوسه‌نگی یه زه‌نییه‌که‌ی بپاریزی، چونکه دواچار کۆی ره‌ه‌نده‌کان ده‌خاته‌وه ژیر ده‌ستی تاکه یه‌ک مۆتیف ئه‌ویش مۆتیفی روانین و سه‌رنج‌اگرته له ئاسۆ و له‌ویش‌ه‌وه تیکرایی ره‌ه‌نده‌کانی تیکسته شیعییه‌که ده‌خاته‌وه ژیر مۆتیفی گه‌شبینی و ژیانه‌وه و هیواو ئاوات، چونکه هیمن له کۆتاییدا له‌و دونیاو جیهانبینییه تاریک و نوته‌که پاییزییه‌ی، که ره‌ه‌نده جی‌اوازه‌کان بو‌ی دروست ده‌که‌ن ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ نیو دونیا‌یه‌ک که تارمایی نه‌و تاریکییه‌ی لا ده‌روینیته‌وه، که ده‌لاله‌ته له هه‌موو نه‌و مه‌دلوانه‌ی که دونیای تیکسته شیعییه‌که پیک ده‌هینن. له هه‌مان کاتدا نه‌و گرژبوون و تورپیه‌ی که له نیوه‌پراستی تیکسته شیعییه‌که‌دا ده‌پخاته‌پوو ده‌روینیته‌وه و وه‌کو مۆقیکی هیمن و له‌سه‌رخۆ وینه‌ی خویمان بو‌ ده‌گریت، که له به‌رنه‌ر ئاسۆیه‌کی دووره ده‌ست وه‌ستابی، به‌لام نه‌م دووره ده‌ستییه مانای ته‌واوی ژیان به‌خشی ئه‌ویش به‌هۆی ره‌وینه‌وه‌ی نه‌و هه‌وره ره‌ش و تاریکییه‌وه‌یه که، خۆی له خۆیدا ده‌لاله‌تی هزری هیمن نیشان ده‌دات له ئاست بر‌وا بوونی به کۆتایی هاتنی نه‌و ره‌ه‌ندانه‌ی که وه‌ک به‌شیکی ئۆرگانی به‌شداری کارایان هه‌یه له پیکهاته‌وه ستر‌اکچه‌ری تیکسته‌که و هه‌ر خۆشیان له بنه‌رته‌دا هۆی ناخ جولاندن و پالنه‌ری راسته‌قینه‌ی جیهانبینی تیکسته شیعییه‌که‌ن.

به واتایه‌کی تر هیمن، چونکه شاعیره به‌ر له شاعیر بوونی مروف دۆسته و بر‌وای ته‌واوی به ئازادی مروف و خۆشه‌ویستی سروشت و دادپه‌روه‌ری و نه‌فین و خۆشه‌ویستی و تیپرامان له بانده‌وه نه‌و په‌له‌وه‌رانه‌ش هه‌یه که، هۆگری مروفن له‌سه‌ر مروف پیویسته ریزیان لی بگریت... تاد. دیت نه‌و ره‌ه‌ندانه وهرده‌گریت که، پیچه‌وانه‌ی نه‌و ره‌ه‌ندانه‌ن ده‌یانکاته ژیه‌مۆی شیعو چوارچپوه‌ی وینه‌گرته‌ی نه‌و تابلویانه‌ی، که وینه‌ی گرتوون ((به‌لام هیمن سه‌ره‌رای غه‌ریبی و غوربه‌ت و جودایی ئازاری ناخ و ته‌نیایی زۆریه‌ی کاتی شه‌وانه‌و خوان و چۆلی جیگه‌ی بی‌ هاودمه‌ی و زۆریه‌ی کات و بی‌ هاوسه‌ری بو‌ ماوه‌یه‌کی دوورو دریز، که نه‌مانه هه‌مووی دهردی گران و بی‌ دهرمانن، هیچیان چۆکیان به‌و شاعیره گه‌وریه دانه‌داو شیعیکیان پی‌ نه‌نووسی ره‌شبینی پیوه دیار بی‌ و بو‌نی ناومیدی و بی‌ هیوای لی بی‌ت)) (عوسمان ده‌شتی: ۲۰۰۹: ۲۱۸). به‌لکو هه‌میشه نه‌گه‌ر تیکستی نه‌و ته‌زیش بووبن له بی‌ هیوایی و ناومیدی، به‌لام له کۆتاییدا هه‌میشه تروسکه‌ی هیواو گزنگی ئومید خۆی نواندوو و ناخ و دهروونی شاعیریان ته‌نیوه‌ته‌وه.

ئەنجام : لە کۆتایی ئەم توێژینەوهیەدا بەم ئەنجامانەى خوارووه گەشتین.

۱- هیمن بە سوود وەرگرتن لە تاییبەتمەندییەکانی هەردوو رېبازی شیعری رۆمانسیزم و رېالیزم لە وەسفکردنی سروشتدا؛ توانیویەتی چەندین رەهەندی هەمەچەشن و جۆراو جۆر لە نیو تیکستی ئیوارەى پایزدا بەرجەستە بکات و سروشتیکی ناتۆرالیزمى بە تیکستەکه بەدات.

۲- رەهەندە جیاوازهکانی نیو ئەم تیکستە فەرھەنگیکی زمانی خولقاندوو، که دەلالەتی توانستی دەربرپین و توانای گوزارشتکردن و خەيال فراوانی شاعیر دەردهخات.

۳- هیمن لە ئیوارەى پایزدا وینەى شیعرییەکانی بە کیشی خۆمائی و بە پئی هەشت برگیی هۆنیووتەوه و لە رووی شیوه و قالبی شیعرییەوه لە شیوهى چوارینە و بە تیکرایی لە (۳۹) بەند پیکهاتوو و؛ ئەگەرچی تیکرایی بەندەکان بەسەر یەکهوه وینە هونەرییەکهى تیکستە شیعرییەکه تەواو دەکەن، بەلام هەر بەندیکیان جوارینیکیش بۆ خۆی و بە تەنیا تەواو مانادارەو دەکری وەك هەر چوارینەیهکی شیعریی سەربەخۆ بخویندریتهوه.

۴- گێرانهوهى گوتاری شیعریی تیکستی ئیوارەى پایز تاییبەتمەندی و جیاوازی خۆی هەیه لە گێرانهوهى تیکستە شیعرییەکانی دیکەى هیمن؛ چونکه گێرانهوهیهکی سەرانسەری نییه، واتا گێرەرەوهى سەرەکی که خودی شاعیره سەرأسەری گێرانهوهى گوتاره شیعرییەکه ناگریته ئەستۆی خۆی، بەلکو شاعیر بەشیکى گێرانهوهى گوتاره شیعرییەکه بە کهسیکی دیکە دەسپیری و لەسەر زاری کهسیکی دیکە باس لە کۆمەلای ديارده دهکات.

۵- هیمن توانیویەتی زۆر بە باشی وینەى وەرزی پایز بگریته، بەجۆریک، که تەنھا باسکردن نەبیته لە وەرزی پایز، بەلکو لەگەڵ وینەگرتنی ئەم وەرزه تاییبەتمەندییەکانی تیکهال بە چەندین رەهەندی جیاواز دهکات وەك دياردهکانی: چینایەتی، ستەم، سەرمايهدارى، بازرگانى کردن بە فرمیسک و خوینی کهسانی تر، شەرو ئازار و ئەشکهنجە، دياردهکانى شەپ، یەکسان نەبوونی ژن و پیاو، ویران بوونی ولات، پیشنهکهوتن و لە نیوچوونی خویندن، ئازادی، ئەفین و خۆشهویستی، نامۆبوون...هتد.

۶- تیکستی شیعریی (ئیوارەى پایز) خودان سايكۆلۆژییەتیکه که یاری کردنه لە نیو دوو رەهەندی سايكۆلۆژی (نامۆبوون و رەشبینی و گەشبینی)؛ لە ئیوارەى پایزدا ئەم دوو دياردهیه تەواو خۆی دەنوینی بە تاییبەتی که، رەشبینی دونیای روونی شاعیری تەنیوه، چونکه هیمن گێرۆدهی چەندین گرفته وەك دەردی دووری، ستەم و زۆرداری، چینایەتی، بەلام لە کۆتایی تیکستە شیعرییەکهدا شاعیر جاریکی دیکە ئەو تارمایی ناومیدی و رەشبینییهی دەرپوینتیتهوه.

سه‌رچاوه کوردیه‌کان:

- ۱- ئاسۆ عومهر مسته‌فا، به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی شیعی لای پیره‌می‌رد، شیخ نوری شیخ صالح و گۆران، چا: خانی، چ: ۱، دهۆک، ۲۰۰۹.
- ۲- ئەحمەد رەزا، هونەری شیعی نووسین- دەرۆزه‌یه‌ک بو ناسینی شیعی، ب: ۱/ چا: شه‌هید ئازاد هه‌ورامی، سلیمانی، ۲۰۰۷.
- ۳- ئەحمەد محمەد قادر- کاروان عوسمان، هیمن له نیو ئەده‌بدا، چا: گهنج، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- ۴- ئۆرخانی غالب، نەمری له ئەده‌بدا-ئاوینە‌ی ژیان و به‌ره‌می کۆمه‌لێک شاعیر، چاپخانه‌و ئۆفیسیتی ئازاد، چ: ۲، سلیمانی، ۱۹۹۹.
- ۵- په‌خشان عەلی ئەحمەد، شیوازی شیعی گۆران، چا: رهنج، سلیمانی، ۲۰۰۹.
- ۶- په‌ریز سابیر، ره‌خنه‌ی ئەده‌بی کوردی و مه‌سه‌له‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعی، چا: وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۶.
- ۷- تاریق صالح، شه‌وی یه‌لدا- ره‌خنه‌و لیکۆلینه‌وه، چا: رۆژه‌لات، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۱۱.
- ۸- حه‌مید عه‌زیز، فه‌لسه‌فه‌ی سه‌رده‌می رۆمانتیکی، چا: موکریان، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۱۰.
- ۹- راجیر ویبستیر، توێژینه‌وه‌ی تیۆری ئەده‌بی، و: له ئینگلیزییه‌وه: عه‌بدولخالق یه‌عقوبی، چا: وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۶.
- ۱۰- رۆشنا ئەحمەد رەسول، داهینان له روانگه‌ی چهند تیۆریه‌که‌وه، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۱.
- ۱۱- ستاری پیراود، خویندنه‌وه‌ی میتافۆر(کرانه‌وه‌یه‌ک به‌ رووی چهند رایه‌له‌کی ره‌خنه‌یی)، چا: خانی، چ: ۲، دهۆک، ۲۰۱۰.
- ۱۲- سابیر بۆکانی، له نیوان هه‌ست و نه‌ستدا، چا: رهنج، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۶.
- ۱۳- شه‌ریف فه‌لاح، رۆچنه‌یه‌ک بو ئەده‌بی کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستان، ب: ۱، چا: له‌ریا، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۱۲.
- ۱۴- شه‌ریف فه‌لاح، رۆچنه‌یه‌ک بو ئەده‌بی کوردی له رۆژه‌لاتی کوردستان، ب: ۲، چا: که‌مال، سلیمانی، ۲۰۱۳.
- ۱۵- شنۆ محمەد محموود، رۆلی سواره‌ی ئیلاخانێ زاده له نوێگه‌ری شیعی کوردیدا، چا: چوارچرا، چ: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۷.
- ۱۶- عه‌بدولقادر محمەد ئەمین، وینە‌ی شیعی له ریبازی رۆمانسی کوردی دا، ده‌زگای چاپ و په‌خشی سه‌رده‌م، سلیمانی، ۲۰۰۲.
- ۱۷- عه‌زیز گه‌ردی، گیشناسیی کوردی، کتیبخانه‌ی ئارام، چ: ۱، رانیه، ۲۰۱۴.
- ۱۸- عه‌زیز گه‌ردی، سه‌روا، چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنی، چ: ۱، هه‌ولێر، ۱۹۹۹.
- ۱۹- عوسمان ده‌شتی، هیمن نامه‌، چا: رۆژه‌لات، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۹.
- ۲۰- عوسمان ده‌شتی، ده‌رباره‌ی ناوه‌رۆکی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی شیعه‌کانی هیمن، چا: تیشک، سلیمانی، ۲۰۰۳.
- ۲۱- فواد ره‌شید، ده‌قی ئەده‌بی ئەدگار. چیژ. به‌ها- چهند نووسینیکی ره‌خنه‌یی تیۆری و پراکتیکیه، بلاوکراوه‌ی ئاراس، چ: ۱، هه‌ولێر، ۲۰۰۷.
- ۲۲- که‌مال میراوده‌لی، هه‌ردی و رۆمانسیزمی خود، چا: شه‌هید (ئازاد هه‌ورامی)، چ: ۱، که‌رکوک، ۲۰۰۷.

- ۲۳- کهمال میراودهلی، فەلسەفەى جوانى و هونەر- ئىستاتىکا، خانەى چاپ و بلاؤکردنەوى قانع، ج: ۲، سلیمانی، ۲۰۰۵.
- ۲۴- کەرىم شەرىف قەرەچەتانی، هەندىك نه خوۆشى و گرفتى دەروونى و کۆمه‌لايه‌تى، چا: زانکۆى سەلاحەددین، ج: ۱، هەولێر، ۱۹۹۹.
- ۲۵- کۆمه‌لیک نووسەر، خەيال رۆح- چەند تىپروانىنيك بۆ شيعرى كوردى، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، سلیمانی، ۲۰۰۴.
- ۲۶- مەرف خەزنەدار، مێژووى ئەدەبى كوردى، ب: ۷، چا: ئاراس، ج: ۲، هەولێر، ۲۰۱۰.
- ۲۷- محەمەد فەرىق حەسەن، هێمن و بۆنى غەربى- لىكۆلینەوه، دەزگای چاپ و بلاؤکردنەوى ئاراس، ج: ۱، هەولێر، ۲۰۰۸.
- ۲۸- محەمەد حەمە باقى، ئەدەب و مێژوو(چەپكى لىكۆلینەوه له ئەدەب و بەلگەنامەى مێژووى كورد)، چا: موكریانی، ج: ۱، هەولێر، ۲۰۱۳.
- ۲۹- محەمەد كەمال، نیهلیزم و پەهەندەكانى بىر كوردنەوه، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، ج: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۵.
- ۳۰- نەوزاد ئەحمەد ئەسود، ئەزموونى خویندەنەوه چەند لاپەرەیهكى رەخنەى، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم، ج: ۱، سلیمانی، ۲۰۰۶.
- ۳۱- هێمن له نۆ ئەدەبدا، ئەحمەد محەمەد قادر- كاروان عوسمان، چا: گەنج، ج: ۱، ۲۰۰۹.
- ۳۲- هێمن، نالەى جودایی، چاپخانەى عەلا بەغدا، ۱۹۷۹.

سەرچاوه عەرەبىيەكان:

- ۳۳- انطونيوس بطرس، الادب: تعريفه- انواعه- مذاهبه، المؤسسة الحديث للكتاب، طرابلس، ۲۰۰۵.
- ۳۴- طاهر احمد مكي، الشعر العربي المعاصر، دار المعارف، مصر، ۱۹۸۰.
- ۳۵- عبدالرزاق الاصفر، المذاهب الادبية لدى الغرب (دراسة)، منشورات اتحاد الكتاب العرب، ۱۹۹۹.
- ۳۶- عبدالقادر الرباعي، جماليات المعنى الشعرى، ط: ۱، دار الفارس للنشر والتوزيع، عمان، ۱۹۹۹.
- ۳۷- عبدالرزاق مسلم الماجد، مذاهب و مفاهيم فى الفلسفة والاجتماع، منشورات دار الكتب العصرية، بيروت، ۲۰۰۰.
- ۳۸- كارين هورنى، صراعاتنا الباطنية- نظرية بناء عن مرض العصاب، ت: عبدالودود محمود العلي، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، ۱۹۸۸.
- ۳۹- محمد العبد حمود، الحداثة فى الشعر العربي المعاصر- بيانها ومظاهرها، ط: ۱، بيروت، ۱۹۶۶.

گۆفاره‌كان:

- ۴۰- سەمیل عەزەمى، هێمن و داهینان، گ، مەباباد، ژمارە، ۱۱۳، مەباباد، ۱۳۸۹.
- ۴۱- یاقووب خەزرى، شیعری هێمن له رۆانگەى رەوانناسی پێوەندییەکانەوه، گ، مەباباد، ژمارە: ۱۱۱، سالى دهیەم، ۱۳۸۹.
- ۴۲- یوسف عوسمان حەمەد، ئەنتى كەسایەتى ((خەسلەتى نامۆبۆونى تاك))، گ، رامان، ژمارە ۷۳، ۱ ی تەمموزى سالى ۲۰۰۲.

ملخص البحث

تعدّ قصيدة (مساء الخريف) للشاعر هيمن موكرياني من النصوص الشعرية التي تمتاز بخصوصيتها وتفردتها بين القصائد التي كتبت عن فصل الخريف، وهذه الخصوصية والتفرد نجدها في المذهب الأدبي الذي كتب الشاعر قصيدته في ضوءه، وفي اللغة الشعرية، وطريقة السرد لديه.

أما من حيث المضمون فنجد أنّ الشاعر قد سلط الضوء على عدد من الظواهر والأبعاد المختلفة، التي كانت نتيجة امتزاج ما تفردت بها القصيدة مع عدد من الظواهر المختلفة المتمثلة بـ (الطبقيّة أو الاختلاف الطبقي، والرأس مالية، والحب وحالة الحب وإحساسه، وسيكولوجيا الذات، والاعتراب، والتشاؤم، والتفاؤل، و...إلخ) .

وفي ضوء ذلك تمّ تقسيم البحث الموسوم بـ (المظاهر والأبعاد المختلفة في قصيدة (ئيوارتي بايز) للشاعر هيمن موكرياني) إلى فصلين، كان الفصل الأول في: المذهب الأدبي للشاعر، واللغة الشعرية، والعروض والقافية، وتقنية السرد الذي اتبعها الشاعر، أما الفصل الثاني فقد خصص لدراسة: عتبة العنوان، والتصوير الطبيعي لفصل الخريف، والظواهر المختلفة الموجودة في النص الشعري التي تمثلت في: (الطبقيّة أو الاختلاف الطبقي، والرأس مالية، والحب وحالة الحب وإحساسه، وسيكولوجيا الذات، والاعتراب، والتشاؤم، والتفاؤل، و...إلخ) .

Abstract

The poetic text "An Autumn Evening" of Hemni Mukryany has its own features in the world of the poetic texts written about autumn. This feature is realized in the school of the text, poetic language, and manner of narration. In the content, the poet has shed light on some different aspects through depicting the autumn season because the features of this season have been mixed with some different aspects, such as rank -discrimination, capitalism, feeling of love, psychology, nostalgia, optimism, and pessimism.

This study which is entitled (The outline and different aspects of poetic essay in Hemni Mukriany's "An Autumn Evening" consists of two chapters. The first chapter deals with the school of the poem, language, rhyme and rhythm, technical aspects and the manner of narrating the text. In the second chapter, the title, depicting the nature of autumn, ranking, feeling of love, nostalgia, the self, and the psychology of the poetic text have been mentioned.